Nr. 28 Poniedziałek, 5 Lutego 1883. Rok 73.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 28 stycznia nadać najłaskawiej przemysłowcowi Herszowi Goldhamerowi w Drohobyczu złoty krzyż zasługi z koroną.

Minister i kierownik Ministerstwa sprawiedliwości pozwolił przenieść się sędziom powiatowym, Władysławowi Rożańskiemu z Głogowa do Podgórza, a Józefowi Cydze z Tarnobrzega do Bochni, i mianował sędziami powiatowymi: Franciszka Riessa, adjunkta sądu powiatowego w Brzesku do Tarnobrzega, dr. Władysława Deisenberga, adjunkta sądowego w Krakowie, do Skawiny a Henryka Matusińskiego, adjunkta sądowego w Rzeszowie, do Głogowa.

Minister i kierownik ministerstwa sprawiedliwości pozwolił adjunktowi sądowemu Teodorowi Nałęcz Kalitowskiemu w Tarnowie przenieść się do Krakowa.

Minister i kierownik ministerstwa sprawiedliwości mianował adjunktami sądowymi adjunktów sądu powiatowego: Leopolda Zarzyckiego w Pilznie z przydzieleniem do służby w Tarnowie, Józefa Krzepelę i Antoniego Jezierskiego w Nisku do Rzeszowa, dalej mianował adjunktami sądu powiatowego auskultantów: Adama Henoscha w Brzesku, Stanisława Halatka w Nisku i dr Antoniego Stawarskiego w Chrzanowie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 5 lutego.

System dwuizbowy, tak często odsądzany przez płytką politykę od wszelkiej wartości praktycznej i nazywany niepotrzebną lub nawet szkodliwą komplikacyą ustawodawczej i organizacyjnej pracy, byłby dziś zbawieniem prawdziwem dla ciężko skołatanej Francyi. Wprawdzie posiada Francya dwie Izby, wprawdzie istnieje tam senat jako równorzędna z Izbą poselską instancya ustawodawcza i polityczna, ale jest to więcej pozorem niż rzeczywistością. Wiadomo przecież wśród jakich stosunków stworzono ten senat i jak nieszczerze postępowano przy jego organizacyi. Wówczas w Izbie i w kraju silnem jeszcze było to umiarkowane stronnictwo republikańskie, które składało się po większej części z dawnych monarchistów, jak Dufaure, Thiers i t. d., które nawróciwszy się z konieczności do republik, chciało ją mieć taką, jaką Thiers wskazał w słynnem zdaniu swem: *La république sera coservatrice ou elle ne sera pas!* Dla uspokojenia i trwałego pozyskania tych neo-republikanów twórcy republiki zgodzili się na utworzenie senatu, ale tak określili skład jego, że z biegiem czasu musiał on zmienić się tylko w kopię Izby. Można było bowiem przewidzieć, że kraj wybierać będzie takich samych kandydatów na senatorów, jakich wysyła Izba, że dalej owa garstka pierwszych stałych senatorów (*inamovibles*) w miarę, jak śmierć zacznie przerzedzać jej szeregi, będzie przez Izbę deputowanych uzupełniana tylko żywiołami skrajnemi. Stało się tak rzeczywiście. Zaraz pierwszy częściowy wybór nowych senatorów w r. 1879 zniweczył tę większość konserwatywną, która dwa lata przedtem na żądanie marszałka Mac-Mahona rozwiązała Izbę deputowanych. Drugi częściowy wybór po trzech latach wytworzył już zdeklarowaną większość tej samej barwy politycznej, jaka panuje w Izbie deputowanych, a reszta pierwszych senatorów snuje się tam jeszcze jako rozbitki bez widoków i bez kierunku.

Ale zawsze senat jest — senatem. Chociaż nie zachodzi różnica w przekonaniach zasadniczych, zawsze senatorowie jako starsi, dojrzalsi i wytrawniejsi od swoich kolegów w Izbie deputowanych, powinniby przynajmniej rozważniej rzecz traktować. Projekt o pretendentach spotkał się przecież z opozycyą wielu republikanów w Izbie deputowanych, co stanowi dowód oczywisty, że można być republikanem a mimo to potępiać stanowczo szał terrorystyczny, jaki zapanował w Izbie. Wszystko przemawia za tem, że w senacie większość stanowić powinni właśnie ci republikanie, którzy w projekcie o pretendentach widzą tylko zboczenie, wywołane bezradnością po śmierci Gambetty. Dla senatu Gambetta nie był wszystkiem, jak dla Izby deputowanych, więc tam bezradność taka nie powinna się była wcisnąć. Ale za to senat stoi pod naciskiem terroryzmu, który w Izbie przełamał już wszelkie zapory i żąda koniecznie ofiar. Gdyby gabinet nie zdołał był znaleźć kandydata do teki ministra wojny, byłby senat mógł oprzeć opozycyę swoją na respekcie dla armii, która w destytucyi książąt orleańskich zostanie poniekąd obrażona. Faktem jest jednak, że gabinet nietylko znalazł generała do teki ministra wojny, lecz nadto znakomitą zrobił akwizycyę pod względem politycznym. Nowy minister wojny generał Thibaudin dzielnie odbył nowicyat krasomowczy na najburzliwszem posiedzeniu Izby i najlepiej ze wszystkich ministrów odpowiedział opozycyi.

Jeszcze jedna okoliczność osłabia wiarę w energiczny opór senatu. Pewnie uchyliłby on ustawę proskrypcyjną, gdyby na tem skończyć się miała cała sprawa. Ale uchylenie ustawy to nie koniec lecz początek dopiero. Terroryzm tryumfujący dziś w Izbie poselskiej nie ugiąłby się przed powagą senatu, lecz dążyłby do konfliktu stanowczego, a wtedy trzebaby już przystąpić do dalszego środka heroicznego, do rozwiązania Izby, co równa się otwarciu drogi wszelkim awanturom politycznym, nawet jawnej anarchii. Prezydent Grevy nie posiada takiej energii, żeby spokojnym być można o wybory przez niego kierowane, i to właśnie może najniekorzystniej wpłynąć na decyzyę senatu.

Lwów, dnia 5 lutego.

Na zeszłorocznej sesyi swojej Sejm, ponawiając rezolucyę z roku 1881, wezwał rząd, aby uregulował stosunki opłaty należytości skarbowych przy nabywaniu prawa do poszukiwania i wydobywania nafty, wosku ziemnego i pokrewnych minerałów, dalej aby uwolnił kopalnie nafty od podatków na 10 lat, lub przynajmniej sprowadził je do miary, w jakiej opłacają je kopalnie wykazywane, na podstawie ogólnej ustawy górniczej a mianowicie, aby uchylił zupełnie podatek zarobkowy, zastępując go opłatą od przestrzeni według modły miarowego (*Massengebühr*), podatek dochodowy zaś zupełnie zniósł na czas powyższy lub przynajmniej w takim stosunku ustanowił, by przedsiębiorstwa nie były tamowane w rozwoju swoim.

Ministerstwo skarbu oznajmiło, że nie widzi powodu do przyznawania przemysłowi naftowemu wyjątkowej ulgi podatkowej. Równocześnie jednak wydane zostało do kompetentnych organów następujące rozporządzenie w sprawie należytości skarbowych:

Celem uchylenia zdarzających się niekiedy uchybień przy wymiarze należytości skarbowych od umów między przedsiębiorcami naftowymi a właścicielami gruntów względem poszukiwania i wydobywania nafty, wosku ziemnego i pokrewnych minerałów oznajmia się, co następuje: Nabycie prawa do poszukiwania i wydobywania nafty, wosku ziemnego i pokrewnych minerałów na obcym gruncie nie może być uważane jako nabycie służebnictwa używania lub użytkowania gruntu, zatem pod względem wymiaru należytości prawnych musi być traktowane według prawideł obowiązujących przy

---

JESZCZE DYSPUTA

Mam znajomego — nazwę go tu Stanisławem — który jest zapalonym amatorem wszelkiego rodzaju dysput. Ile razy zejdziemy się, musi natychmiast poruszyć jedną z tych kwestyj, które jakby stworzone do dysputy, mają dwie strony i dwa punkta widzenia, w których można mieć zawsze dwa zdania o równych pozorach prawdziwości i bronić wedle upodobania jednego lub drugiego.... Jednym z takich elastycznych tematów jest właśnie kwestya moralności publicznej i wpływów, jakie na nie wywiera nowoczesna nasza cywilizacya i oświata.

Nie dziw też, że zamieszczony niedawno w *Gazecie Lwowskiej* szkic p. t. *Oświata i moralność* mocno zajął pana Stanisława i że ledwie doczytawszy fejleton do końca, przybiegł do mnie z całym zapasem pytań, uwag i argumentów w głowie.

— Czytałeś te fejletony? — zapytał, wskazując na gazety, które trzymał w ręku. — Co sądzisz o wywodach pana Ignacego, który w nich odnosi tryumf ostateczny? o zdaniu jego, że wpływy oświaty na moralność mogą być tylko korzystne?

— Co sądzę? — rzekłem — sądzę, że zdania tego broni bardzo zręcznie. Muszę jednak przyznać, że zajęły mnie więcej niż końcowe wywody, niektóre zrobione przezeń, bardzo słuszne uwagi o ocenianiu moralności na podstawie dat kryminalnej statystyki, która przypadkiem interesuje mnie trochę....

— A, w takim razie — zawołał śmiejąc się pan Stanisław — nie musisz być jako statystyk kontent z tego, że was tak zawstydził ów pan Ignacy!

— Jakto? Nie rozumiem cię wcale..

— Przecież wykazał wam, że oceniając moralność różnych krajów na podstawie dat statystycznych, zaniedbywaliście czynnika tak ważnego, jak gęstość zaludnienia! A wszakże to rzecz, która sama przez się rozumieć się powinna, że sam fakt, iż w kraju jakimś popełniono większą liczbę występków niż w kraju drugim — czy to bezwzględnie większą, czy też większą w stosunku do liczby ludności — nie może dowodzić jeszcze, jakoby kraj ten miał być mniej moralnym!.. Wszakże łatwo pojąć, że gdzie ludność jest gęstszą, tam więcej musi być sposobności do występku, a tem samem na silniejsze próby narażaną bywa moralność i trzeba ją inną miarą oceniać!...

— Teraz, kiedy wiesz już o tem, wydaje ci się to bardzo proste, naturalne i łatwe do pojęcia. Lecz pozwól! Właśnie pan Ignacy, o którym mówimy, w tym jednym punkcie zrobił nam statystykom zarzut niesłuszny. Twierdzi, jakobyśmy nie uwzględniali tak ważnego w ocenianiu moralności czynnika, jak gęstość ludności. Owszem, rachuje się z nim angielski statystyk Leone Levi, wspomina o nim i Oettingen. Zresztą nie jedyny to ważny szczegół, o którym zapominano nieraz przy wydawaniu sądów o moralności publicznej na podstawie dat kryminalnych.

Pan Stanisław usiadł i spojrzał na mnie z miną człowieka, który czeka wyjaśnień.

— Nawet gdy idąc za przykładem towarzystwa dysputującego w tych fejletonach, poprzestaniemy w ocenianiu moralności jakiegoś kraju jedynie na wnioskach statystyki kryminalnej i na niej się tylko oprzemy a pominiemy statystykę samobójstw i obyczajową — co znacznie uprości całą kwestyę i usunie z dyskusyi nie jeden przedmiot drażliwy — to jeszcze wydanie sądu nie będzie rzeczą tak łatwą i prostą, jakby się to mogło wydawać. Porównanie bowiem liczby popełnionych występków z cyfrą ludności w kraju i gęstością zaludnienia nie daje jeszcze wcale dostatecznej podstawy do ocenienia moralności kraju....

— A czegoż chcesz jeszcze więcej? — zawołał pan Stanisław. — Zdaje mi się przecież, że zdanie pana Ignacego, który dał nam powód do tej rozmowy, że „miarą moralności może być tylko stosunek liczby popełnionych przestępstw do sposobności, w jakich je można było popełnić“ t. j. inaczej mówiąc, do gęstości zaludnienia, jest niewątpliwie słusznem!

— Zapewne — odrzekłem — ale czyż uwzględnienie gęstości zaludnienia wyczerpuje już wszelkie okoliczności nastręczające sposobność do popełnienia występku?... Ale czekaj.... — dodałem, widząc że pan Stanisław chce już replikować — nim odpowiesz mi na to, pozwól, że wprzód jeszcze zadam ci inne pytanie. Co rozumiesz pod „liczbą popełnionych występków“?

— Co rozumiem? — rzekł ze zdziwieniem pan Stanisław — ależ zdaje mi się, że to rzecz zupełnie jasna!....

— Nie tak bardzo, jak się na pozór wydaje — odparłem. Prawdopodobnie rozumiesz pod tem, jak zresztą my wszyscy zwykle w mowie potocznej, albo liczbę „wykrytych i przed sądami traktowanych występków“, lub nawet tylko liczbę „ukaranych występków“, t. j. występków, na które sądy wydały wyrok potępiający i w których przyszło rzeczywiście do wykonania kary. Bo statystyka kryminalna czerpie swe daty co do liczby występków z wykazów sądów karnych, w których liczbę tę tworzy właśnie jedna lub druga z dwu kategoryj, o jakich dopiero co wspomniałem. Czyż jednak cyfra występków wykrytych i przed sądami traktowanych, lub też cyfra występków ukaranych dają nam liczbę występków rzeczywiście popełnionych? Bynajmniej!... Ileż to występków pozostaje na zawsze w ukryciu lub dopiero wychodzi na jaw po długich latach, po upływie kilku pokoleń? Przy iluż to występkach nie można wyśledzić sprawcy, lubo są jawne dowody popełnionej zbrodni?... W miarę lepszej lub gorszej organizacyi władz policyjnych i sądowych, energiczniejszej lub mniej energicznej ich działalności, zwiększa się lub zmniejsza liczba występków wykrytych i przywiedzionych przed sądy, ale, jak łatwo zrozumieć, nie można ztąd wnioskować jeszcze o mniejszej lub większej moralności kraju, chociażbyśmy brali pod uwagę i czynnik — zresztą bardzo ważny — o którym na początku mówiliśmy, t. j. gęstość zaludnienia. Inaczej musielibyśmy, jak słusznie mówi Oettingen, uważać n. p. Turcyę, Grecyę a wreszcie Rossyę, kraje, jak wiadomo pod względem wymiaru sprawiedliwości pozostawiające jeszcze wiele do życzenia, za prawdziwe ideały, za wzory moralności dla wszelkich innych społeczeństw państwowych, bo w krajach tych, przy wcale rzadkiem zaludnieniu, najmniej występków — wydarza się? — nie! — lecz najmniej odkrywa się i karze sądownie!..

Ależ dla Boga! — zawołał p. Stanisław — toż w takim razie zwiększenie się liczby występków, traktowanych przed sądami pewnego kraju, byłoby chyba symptomem dobrym....

przenoszeniu rzeczy ruchomych. Z tego wynika, że odpłatne umowy, zawierane między właścicielami gruntów a przedsiębiorcami naftowemi względem powyższych praw, podpadają pod postanowienia pozycyi taryfy 57 C. a. ustawy z 13 grudnia 1862 ewentualnie w razie, jeżeli w skutek umowy powstaje spółka między właścicielem gruntu a innemi osobami celem poszukiwania i wydobywania nafty i t. p. na wspólny rachunek pod poz. tar. 55 B. Należytość przenośna może być żądana od takich umów tylko w tym wypadku, jeżeli one zawierają jakie inne postanowienie, podlegające należytości przenośnej, n. p. jeżeli nabycie prawa poszukiwania i wydobywania nafty i t. p. na pewnym gruncie ma miejsce za odstąpieniem własności innego gruntu, w którym to razie przychodzi do skutku kontrakt zamiany, podpadający pod poz. tar. 97 A. b. i B. lub jeżeli w skutek zawarcia kontraktu spółki między właścicielem gruntu a innemi osobami celem poszukiwania i wydobywania nafty i t. p. na wspólny rachunek, własność gruntu na spółkę przechodzi lub przypuszczenie spólników do współwłasności gruntu następuje, w których to wypadkach uwaga czwarta pod poz tar. 55 ustawy z 13 grudnia 1862 r. względnie poz. tar. 106 A. 2 ustawy z 9 lutego 1859 r. wchodzi w zastosowanie.

Sprawy krajowe.

(*Towarzystwo kredytowe ziemskie*).

I.

(X) Tegoroczne na 20 b. m. wyznaczone zgromadzenie delegatów Towarzystwa kredytowego ziemskiego obudza już naprzód żywe zajęcie w szerokich kołach obywatelstwa interesowanego w pierwszym rzędzie stanem i rozwojem tej wielkiej instytucyi krajowej. Na porządku dziennym stoi, jak wiadomo, wybór prezesa dyrekcyi na miejsce ś. p. Kazimierza hr. Krasickiego, który od r. 1858 bez przerwy stał na czele instytucyi. Jeżeli w ogóle wybór nowego kierownika po tak długiej a stałej prezydenturze znakomitego obywatela stanowi moment bardzo ważny i zadanie trudne, to tem więcej powiedzieć to można dziś, gdy do wyboru nowego prezesa przystępują delegaci dopiero co wybrani. Jestto pewnie wypadek korzystny dla sprawy i instytucyi, że między nowo wybranymi delegatami znajduje się cały zastęp tych wytrawnych i doświadczonych obywateli, którzy już na poprzednich zebraniach radzili i stanowili o losach instytucyi a tem samem patrzali z bliska na czynność mężów, z których grona wyjdzie przyszły Prezes.

Wzgląd na wielu nowych delegatów zniewolił dyrekcyę do nadania tegorocznemu sprawozdaniu charakteru odmiennego cokolkwiek. Obok zwyczajnego zestawienia wypadków i dat znajduje się tam także pogląd na rozwój Towarzystwa i jego interesów. Ułatwi to niezawodnie nowym delegatom zoryentowanie się w zakresie obowiązków i czynności, do których powołało ich zaufanie współobywateli.

Wynurzywszy w rzewnych wyrazach żal głęboki po stracie znakomitego kierownika swojego, Dyrekcya zaznacza, że dopiero od r. 1869 Towarzystwo mogło rozwinąć działalność tak szeroką, jaką mu jego powołanie zakreśla. Dopiero bowiem w tym roku uzyskało Towarzystwo zmianę krępujących jego działalność statutów i od tego też czasu dopiero weszło na odpowiedniejszą drogę co do oceniania wartości dóbr. Zaczęto udzielać pożyczki na podstawie oszacowania, gdyż do roku 1869 jedyną normą wymiaru pożyczek był stokrotny podatek gruntowy i domowy. Jak dalece dawne przepisy były nieodpowiednie, przekonuje wykaz pożyczek przez dyrekcyę corocznie wydawanych, oraz stan tych pożyczek, po strąceniu kwot na umorzenie spłaconych.

W pierwszym roku istnienia Towarzystwa (1843) wydano pożyczki na 1,648.900 zł. m. k., w roku następnym przeszło dwa miliony, do końca roku 1849 razem 10,708.500 zł. m k., przeciętnie więc wydawano co roku około $1\frac{1}{2}$ miliona. W latach następnych zmniejsza się rozwój Towarzystwa. Od roku 1850 do 1860 wydano razem 4,313.000 zł. m. k., zatem przeciętnie co roku tylko 431.300 zł. w. a. W dalszych dziewięciu latach, to jest do roku 1869 wydało Towarzystwo kredytowe ziemskie przeszło 8 milionów pożyczek, lecz gdy równocześnie znaczne sumy spłacone zostały, podniósł się stan pożyczek w tym okresie tylko o $3\frac{1}{2}$ miliona. W owych to latach obciążoną została wielka ilość hipotek pożyczkami Banku narodowego, austr. Zakładu kredytowego ziemskiego i innych zakładów akcyjnych. Dyrekcya temu przeszkodzić nie mogła, będąc skrępowaną zastarzałemi przepisami. To też dopiero od wyzwolenia z tych krępujących ją norm, to jest od roku 1869, rozpoczyna się szersza działność. Kiedy w r. 1868 wydano zaledwie trzykroć kilkadziesiąt tysięcy zł., udzielono w r. 1869 pożyczek na przeszło $1\frac{1}{2}$ miliona, a w r. 1870 przeszło trzy miliony. W przeciągu 13 lat od owej zmiany statutów i regulaminu, to jest od roku 1869 do końca roku 1881, wydano $44\frac{1}{2}$ milionów zł. a. w., czyli przeciętnie $3\frac{1}{2}$ miliona rocznie.

Stan pożyczek mimo znacznych spłat potroił się, wynosił bowiem z końcem roku 1868—$15\frac{1}{2}$ milionów a wzrósł z końcem r. 1881 do poważnej sumy 48 milionów.

Konwersyę długów bankowych wyżej oprocentowanych, oraz zamianę pożyczek Towarzystwa 5 prc. na pożyczki 4 prc., spadek kursu listów 4 prc. powstrzymał tak, że nawet wielu już zaintabulowanych 4 prc. pożyczek nie zrealizowano, a dyrekcya, rozporządzając tylko stosunkowo szczupłym funduszem rezerwowym, nie mogła długo podtrzymywać kursu 4 prc. listów zastawnych. Wszelkie starania, podjęte tak zagranicą, jak i w Wiedniu, nie przyniosły także pomyślnego rezultatu. Mimo to jednak konwersya wyżej oprocentowanych bankowych długów na 5 prc. pożyczki Towarzystwa postępuje dalej, a działalność Dyrekcyi w ciągu roku zeszłego znakomicie się rozszerzyła, wydano bowiem w tym jednym roku około 8 milionów pożyczek, mianowicie 4 prc. 1,978.800 a 5 prc. 6,002.400, z czego większa połowa użytą została na spłatę wierzytelności gal. banku hipotecznego, banku austro-węgierskiego i innych. Było też staraniem dyrekcyi w roku bieżącym ile możności uprościć manipulacyę i szybko załatwiać sprawy pomimo powiększonej czynności.

W dopełnieniu uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia delegatów polecającej, aby celem sfinansowania 4 prc. listów zastawnych dyrekcya ułożyła się z odpowiednimi instytucyami o sprzedaż komisową, przy zastrzeżeniu jak najkorzystniejszych warunków, poczynione zostały wszelkie możliwe starania, które jednak nie odniosły pożądanego skutku na co wpływały niekorzystne stosunki giełdowe. Także starania, poczynione za granicą państwa austryackiego, nie, były korzystniejsze. Z Paryża odpowiedziano, że listy zastawne 4 procentowe opiewające na banknoty austryackie, nie znajdą tam pokupu, bo nawet 4 prc. obligacye kredytu francuskiego (*Credit foncier*), które mają premię loteryjną, stoją w kursie mało wyżej *al pari*. Z Frankfurtu odpowiedziano, że publiczność tamtejsza chętniej kupuje listy zastawne Towarzystw akcyjnych, których akcye są notowane na giełdzie, z czego można wnioskować o ich stanie finansowym. Dla uregulowania sprzedaży listów zastawnych tak 4 prc. jak i 5 prc. i zabezpieczenia się od nagłej fluktuacyi kursu, która przy ograniczonych zasobach targu miejscowego powstać może wskutek większej emisyi listów zastawnych, dyrekcya zawiązała stosunki z jednym z większych instytutów finansowych w Wiedniu, z Zakładem kredytowym dla handlu i przemysłu, który podjął się komisowej sprzedaży efektów tak w obrębie monarchii, jak i po za jej granicami.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 2 lutego.

(*R*) Od dni kilku Koło polskie zgromadza się częściej niż zwykle. Skoro tylko nie odbywa się posiedzenie Izby albo posiedzenie jednej z tych komisyj, w których po kilku posłów polskich zasiada, czcigodny prezes zapowiada posiedzenie Koła. Dziś przedewszystkiem wybrało Koło siedmiu członków tej komisyi, której polecony został rozbiór wniosku p. Chlumeckiego. Koło wbrew zwyczajowi praktykowanemu we wszystkich klubach, wybrało do tej komisyi posła galicyjskiego, który wprawdzie nie wstąpił do Koła, ale w sprawach politycznej natury zawsze głosuje z Kołem. Jego zdolności, wymowa, której dał znakomite dowody podczas rozpraw o noweli przemysłowej, teorytyczna i praktyczna znajomość sprawy, dają p. Sochorowi prawo do czynnego udziału w pracach tej komisyi, a jako nienależący do żadnego klubu nie byłby wszedł do niej, gdyby go nie było Koło polskie wybrało. Koło z zadowoleniem przyjęło wiadomość, że rząd przychylił się do żądania kraju, popartego przez Koło i uwolnił od stempla wszelkie podania w sprawach zarazy bydła. Uchwaliwszy wnieść do Izby za porozumieniem ze skojarzonemi klubami projekt noweli o pożądanych ulgach przy konwersyi długów hipotecznych, przystąpiło Koło do rozpoczętej już na poprzedniem posiedzeniu rozprawy o noweli szkolnej, która w krótce już wejdzie na porządek dzienny w Izbie wyższej.

Kołu zależy na tem, iżby stanowisko Polaków wobec tej noweli było znane Izbie panów, nim zostaną ostateczne uchwały powzięte, zwłaszcza ze względu na oświadczenie członków Izby panów, że w razie, gdyby uchwała tej Izby doznała zmiany w Izbie poselskiej i z tego powodu raz jeszcze do Izby panów wróciła, Izba ta nie dałaby się nakłonić do żadnej dalszej koncesyi i raczej odrzuciłaby całą nowelę. Gdyby Izba panów przyjęła wnioski swej komisyi bez żadnej zmiany, posłowie polscy nie mogliby za nowelą w niższej Izbie głosować, a tak wobec *non possumus* posłów polskich z jednej a *non possumus* Izby panów z drugiej strony cała reforma ustawy szkolnej mogłaby utonąć, jak łódź nieostrożnie sterowana między Charybdą i Scyllą. Zapobiegając temu niebezpieczeństwu. Koło pragnie przez wyraźne i lojalne zaznaczenie swego stanowiska zniewolić już teraz Izbę panów do tych ustępstw, do których w interesie kraju posłowie polscy najwyższą przywiązują wagę. Wiadomo, że jeszcze w r. 1869 delegacya polska zarzucała ówczesnej Radzie państwa, iż uchwalając ustawę szkolną dla wszystkich krajów koronnych przekroczyła zakres, konstytucyą jej wskazany, gdy nie poprzestała na uchwaleniu z a s a d szkolnictwa, ale dodała do nich także niektóre postanowienia szczegółowe. Dlatego delegacya ówczesna nie przyjęła nawet udziału w obradach nad tą ustawą i z protestem opuściła Izbę. W niektórych postanowieniach noweli, wypracowanej przez komisyę Izby panów, można znowu dopatrzyć się podobnego przekroczenia konstytucyjnego zakresu Rady państwa, bo niepodobna ściśle oznaczyć granicy, u której kończą się zasadnicze a poczynają szczegółowe postanowienia. Owóż Polacy, stając w obronie kompetencyi Sejmu, wolą, gdzie jest wątpliwość, nadawać pojęciu z a s a d szkolnictwa ciaśniejsze znaczenie, i wychodząc z tego stanowiska, życzą sobie opuszczenia wielu paragrafów tej noweli, a co najmniej wyjęcia z pod tych postanowień Galicyi. Czy to życzenie wyrażą w formie kategorycznego żądania, to okaże wynik toczących się w Kole obrad, które dziś powtórnie odroczone zostały do następnego posiedzenia. Zważywszy, że klub ks. Liechtensteina a po części także klub hr. Hohenwarta przedstawiają tę sprawę jako żywotną dla stronnictwa konserwatywnego w krajach alpejskich, a pierwszy z tych klubów grozi, że się usunie ze związku prawicy, jeźli nowela wcale nie przyjdzie do skutku, posłowie polscy postąpią sobie pod tym względem z wielkiem umiarkowaniem. Ale żądają oni także zmiany §. 75, której to zmiany, jak z rozpraw w Kole wiadomo, domagał się już p. Smarzewski na posiedzeniu piętnastówki. Paragraf ten stanowi, że sejmy galicyjski i dalmatyński mają mieć prawo uchwalania odmiennych postanowień co do niektórych ustępów noweli, w brzmieniu niemieckiem: *abweichende Bestimmungen zuzulassen*. Z takiego brzmienia wynikałoby, że skoro nowela otrzyma sankcyę, nabędzie ona mocy obowiązującej także w Galicyi i obowiązywać tam będzie, dopóki Sejm odmiennych postanowień nie uchwali i dopóki te odmienne postanowienia w moc Najwyższej sankcyi nie nabędą mocy obowiązującej. Władza wykonawcza zaś a mianowicie krajowa Rada szkolna byłaby obowiązaną przepisy tej noweli niezwłocznie wykonać i wykonywać je, dopóki nowa ustawa krajowa, zmieniająca nowelę, nie przyjdzie do skutku. Już w tem dość złego, że wskutek takich przejść i zmian w ustawach zachwiany zostałby jednostajny kierunek szkolnictwa galicyjskiego, ale co większa, chodzi tu o takie postanowienia, że w obec istniejącego w kraju usposobienia i stosunków tamtejszych rozprawa o nich w Sejmie mogłaby wywołać pewne rozdrażnienie opinii, a posłowie polscy mają sobie za obowiązek ochronić Sejm od podobnej rozprawy. Dla tego będzie Koło polskie, o ile wnioskować można z toku dotychczasowych obrad, stać niezłomnie przy żądaniu, aby wyjęcie Galicyi z pod tych postanowień zostało w § 75 orzeczone jasno, stanowczo i w sposób naturalny, to jest, iżby § 75 opiewał wyraźnie, że przytoczone w nim postanowienia nie mają mieć w Galicyi mocy obowiązującej. Gdyby to posłowie polscy uzyskali, postanowienia owe nie weszłyby tam w wykonanie ani na jedną chwilę i Sejm nie potrzebowałby wcale niemi się zajmować. Wiadomo wam, że odnosi się to głównie do znanego §. 48.

Rada państwa.

(*CCLXII posiedzenie Izby poselskiej.*)

† **Wiedeń**, 3 lutego. (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes S m o l k a zagaja posiedzenie o godz. 11. Od rządu wniesiono pismo z prezydyum gabinetu, oznajmiając, że rząd cofa swój projekt ustawy o pomocy skarbowej dla Ty-

— Nie zawsze, lecz bardzo często, a mianowicie wtedy, jeżeli zwiększenie się to jest tylko pozorem, to znaczy, jeżeli liczba zbrodni rzeczywiście popełnionych pozostaje ta sama lub nawet zmniejsza się a tylko zwiększa się liczba wykrytych. W takim razie pozorne zwiększenie się występków jest tylko objawem dobrym, świadczącym o sprężystem działaniu władz policyjnych i sądowych....

— Rzeczywiście masz słuszność! — przerwał mi pan Stanisław.

— A teraz przyznasz mi także — ciągnąłem dalej — że podobny skutek może wywrzeć także wydanie nowej a surowszej niż dotąd ustawy, która ściga pewne kategorye czynów, dotąd nieobjęte przepisami karnemi. Wspomina też o tem, jeżeli się nie mylę, ten pan Ignacy w fejletonach, o których mówiliśmy?

— Tak jest — potwierdził pan Stanisław.

— Widzisz tedy, że czynnikami, z któremi trzeba się liczyć przy porównywaniu moralności dwóch krajów wedle liczby ściganych sądownie występków. będą w każdym razie, oprócz cyfry ludności i gęstości zaludnienia nadto jeszcze: lepsza lub gorsza organizacya i więcej lub mniej energiczna działalność władz sądowych i policyjnych w krajach tych, tudzież ostrzejsze lub łagodniejsze ustawodawstwo karne Mniejszą liczbę występków ściganych sądownie w jednym z tych dwóch krajów — mniejszą rozumie się już w stosunku do cyfry ludności i gęstości zaludnienia — będziemy tylko wtedy mogli położyć na karb większej moralności, jeżeli okoliczności tej nie będzie należało przypisać brakom w organizacyi władz bezpieczeństwa i w wymiarze sądownictwa lub też łagodniejszemu ustawodawstwu karnemu. Lecz na tem nie koniec! Zgodziliśmy się poprzednio, że trzeba brać pod uwagę liczbę wywystępków tak w stosunku do cyfry ludności, jak i do gęstości zaludnienia. Dlaczego zwracamy uwagę na jeden i na drugi szczegół, łatwo pojąć. Gęstość zaludnienia obchodzi nas, bo ma ona — jak już o tem mówiliśmy i jak to twój pan Ignacy bardzo pięknie wywodził — znaczenie ze względu na sposobność do występku. Liczbę ludności w kraju bierzemy dlatego pod uwagę, bo w liczbie tej znachodzą się właśnie sprawcy występków, a im mniejszą jest cyfra występków czyli cyfra sprawców — rozumujemy — w stosunku do ogólnej liczby ludności w kraju, tem mniej widocznie zepsutych jednostek a tem samem tem większa moralność i odwrotnie. Czy jednak to zestawienie cyfry występków z cyfrą całej ludności w kraju i obliczanie na tej podstawie, na ilu mieszkańców kraju pewnego przypada jeden występek, wydaje ci się argumentem odpowiednim w wnioskowaniu o moralności kraju?

Dlaczegóżby nie miało być argumentem odpowiednim? — zawołał Stanisław. Jest to przecież rzecz jasna! Im więcej występków, t. j. im więcej sprawców przypada na pewną liczbę, n. p. na 100 mieszkańców jakiegoś kraju, tem niemoralniejszem oczywiście jest całe społeczeństwo!...

– Wniosek trochę za pospieszny, odparłem śmiejąc się. Popadasz jak bardzo wielu statystyków moralności w błąd i to w dwojakim kierunku... Najpierw, pozwól że cię zapytam: Czy każdy człowiek może popełnić występek?! Nawet i małe dziecko? Nawet starzec bezsilny? Nawet człowiek przykuty niemocą stale do łoża? Nawet umysłowo chory, u którego nie masz mowy o poczytalności a tem samem o winie?!... Przyznasz, że nie, przyznasz, że tylko pewna część ludności w kraju każdym jest zdolną dopuścić się czynów podpadających pod paragrafy kodeksu karnego. W tej to klasie, w klasie ludności „zdolnej do występku“ jak ją nazywa Mayr, który pierwszy na tą okoliczność zwrócił uwagę, mieszczą się tylko sprawcy występków, a im ich w niej więcej, tem smutniejsze to dla kraju świadectwo! Z tą liczbą ludności zdolnej do występków należy porównywać liczbę przestępców, a nie z cyfrą całej ludności. Cyfra całej ludności w kraju jest pod tym względem obojętną, mieści się w niej bowiem mnóstwo jednostek, które nie są w stanie dopuścić się nawet występku, u których zatem o moralności lub niemoralności w tym kierunku nie może być i mowy! Przy braniu pod uwagę cyfry całej ludności w kraju, musiałyby kraje, w których n. p. cyfra dzieci, w ogóle liczba ludności do występku niezdolnej, jest nader wielką, przedstawiać się koniecznie jako nadzwyczaj moralne, bo na wielką stosunkowo liczbę mieszkańców przypadałaby zawsze mała liczba występków!... To samo tyczy się miast, w których procent ludności „do występku niezdolnej“ jest znacznym. Tak n. p. w Kaiserslautern w Niemczech wynosi wedle obliczeń ludność zdolna do występku tylko 55·5%, w Monachium natomiast 74·3%. Oczywistą jest rzeczą, że większy procent występków w drugiem z tych miast, przy równych zresztą innych warunkach, potrzeba o jakie 18·8% łagodniej oceniać niż w pierwszem....

(Dokończenie nastąpi.)

W.

rolu, tudzież projekt ustawy o opłatach od okrętów zawijających do portów austryackich.

Wniesiony na ostatniem posiedzeniu, a dziś rozdany w druku projekt o kredycie dodatkowym do preliminarza budżetu na rok 1883 na wspomaganie rodzin rezerwistów, pozostających pod chorągwiami na terytoryum powstania hercegowińsko-dalmackiego żąda ogółem 101.200 zł., z której to sumy przeznacza dla Galicyi 19.550 zł.

Izba przystępuje do porządku dziennego.

Najprzód dokonano wyboru komisyi do rozpatrzenia tej części wniosku lewicy z programem socyalno politycznym, która odnosi się do spraw ubóstwa, swojszczyzny i stosunków agraryjnych. Wybrani są: pp. Czernin, Jahn, Krofta, Jerzy Lobkowicz, Neubauer, Rieger, Szrom, Auspitz, Chlumecki, Dumba, Doblhoff, Foltz, Herbst, Hübner, Lax, Neuwirth, Rechbauer, Siegl, Terlago, Kułaczkowski, Hohenwart, Ign. Giovanelli, Dürckheim, Tonkli, Croy, Zehetmayr, Karlon, Hausner, Hóppen, Hulimka, Mieroszowski, Towarnicki, Tyszkiewicz, Sochor i Sturm.

Następuje drugie czytanie uchwalonej raz już przez Izbę poselską, ale zmienionej przez Izbę wyższą ustawy o postępowaniu sądowem przy ogłoszeniu osób przepadłych bez słychu za zmarłe. Imieniem komisyi prawniczej sprawozdawca poseł Zatorski zaleca ustawę ku przyjęciu w formie uchwał Izby wyższej.

Dyskusya wywiązuje się dopiero przy § 9, który stanowi, że w orzeczeniu uznającem osobę pewną za zmarłą, jeśli pozostawała w małżeństwie, tylko na żądanie małżonka lub małżonki pozostałej można orzec zarazem, że małżeństwo to jest rozwiązane.

Przeciw paragrafowi temu występuje pos. Jaques, wywodząc, że między uznaniem osoby za zmarłą a nieogłoszeniem małżeństwa za rozwiązane zachodzi sprzeczność ze stanowiska legiki prawniczej; ale może zachodzić także ze stanowiska praktycznego, bo osoby nieświadome ustawy tej mogą z faktu przeprowadzenia czynności spadkowych wnosić, że akt ogłoszenia drugiej osoby w małżeństwie za zmarłą ma znaczenie także co do powtórnych ślubów małżeńskich.

Komisarz rządowy, radca ministeryalny p. Harrasovsky odpowiada, że preopinantowi oczywiście się zdaje, iż Izba wyższa co innego tu postanowiła, niż Izba poselska w dawniejszej swej uchwale, gdy projekt po raz pierwszy ją zajmował. Tymczasem nie ma tu nic nowego co do treści, nowa tylko jest forma; a mianowicie tak dawniejsza uchwała Izby poselskiej, jak niniejsza uchwała Izby wyższej trzymają się przepisu §§. 24go i 112go kodeksu cywilnego, które do zawarcia nowych ślubów małżeńskich wymagają pozytywnych dowodów, że druga osoba w małżeństwie rzeczywiście nie żyje, podczas gdy do ogłoszenia jej za zmarłą wystarczają już dowody negatywne.

Pos. Jaques replikuje, że ustawa nie wystarcza dla dzisiejszych praktycznych potrzeb życia, bo właśnie §§. 24ty i 112ty kodeksu cywilnego są już przestarzałe.

Minister sprawiedliwości bar. dr. Prażak: Najważniejszym między argumentami preopinanta był ten, że n. p. małżonka, którego męża ogłoszono za zmarłego, wstąpiwszy w nowy związek małżeński, może być oskarżona o bigamię. Byłbym bardzo wdzięczny, gdyby panowie posłowie przytoczyli mi choć jeden wypadek taki, że za prawomocności przepisów dotychczasowych wytoczono śledztwo o bigamię kobiecie, której męża uznano za cywilnie zmarłego. Skoro zaś, jak mniemam, wypadku takiego nie było — ja przynajmniej nie znam ani jednego — a przepisy dotychczasowe od przeszło pół wieku są prawomocne, niechże to posłuży szanownemu posłowi na uspokojenie. Nie stwarzamy niczego nowego, a ustawa niniejsza ogranicza się na usunięciu wielkiej anomalii, jaka dotychczas zachodziła. Gdyby, co trudno przypuścić, zdarzył się wypadek, jakiego lęka się pan poseł, jego bystry umysł prawniczy będzie mógł ująć się za taką wdową nieszczęśliwą. Jak zaś sędzia w takim wypadku zawyrokuje, na to chwilowo ustawy jeszcze nie potrzeba. Nie ma więc praktycznej potrzeby wydawania przepisów o sposobie rozwiązania takich wątpliwości.

W głosowaniu przyjęto §. 9ty, a bez dalszej dyskusyi uchwalono resztę nstawy w drugiem i zaraz potem całą ustawę w trzeciem czytaniu.

Bez dyskusyi uchwalono następnie w drugiem i trzeciem czytaniu projekt rządowy o ochronie przywilejów na międzynarodowej wystawie elektrycznej w Wiedniu w roku bieżącym.

Następują obrady nad wnioskami w sprawie reform w pobieraniu podatków spożywczych. Komisya podatkowa wnosi dwie rezolucye, wzywające rząd: 1) aby wniósł projekt ustawy o reformie podatku spożywczego, a to w tym duchu, by uprościć i zaokrąglić normy taryfowe, tudzież ile możności zmniejszyć je, szczególniej co do powszechnie nieodzownych potrzeb życia, a natomiast na artykuły zbytkowne nałożyć większe normy; 2) aby zwołał komisyę znawców do wyjaśnienia kwestyi, czy i jak możnaby znieść akcyzę po tak zwanych miastach zamkniętych i jakimby sposobem wynagrodzić skarbowi wynikły ztąd ubytek.

Pos. Fürnkranz domaga się dalej posuniętej rezolucyi w sprawie podatku spożywczego od wina po wsiach, szczególniej także zniesienia dzierżawy tego podatku. Dzierżawcą zazwyczaj jest żyd (pos. Schönerer: *słuchajcie! słuchajcie!*), który tak uciska opodatkowanych, że nie można się dziwić, iż często wchodzą w kolizyę z ustawami karnemi (Pos. Schönerer: *słuchajcie! słuchajcie!*). Takie i podobne urządzenia z pewnością nie uprzyjemniają życia obywatelom państwa austryackiego (Pos. Schönerer: *bardzo słusznie!*). Mowca wnosi osobną rezolucyę, żądającą zniesienia dzierżawy, zniżenia podatku, zrównania go po miastach i wsiach, pobierania go nie okręgami sądowemi, lecz gminami, i to przez władze gminne.

Komisarz rządowy, naczelnik wydziału w ministerstwie skarbu p. Baumgartner, oświadcza, że rezolucyi Fürnkranza nie możnaby wykonać, bo znaczyłoby to zredukować znacznie dochody państwa. Co się tyczy dzierżawy nie podoba się ten sposób pobierania podatku opodatkowanym, bo dzierżawca pobiera go w całej wysokości, podczas gdy gminy chciałyby układać się ze skarbem ryczałtowo Na takich układach skarb źle wychodzi, musząc brać, co gminy ofiarują. Gdyby w miejsce dzierżawcy skarb także pobierał cały podatek, sposób ten pobierania nie podobałby się tak samo, jak dzierżawa.

Pos. Fürnkranz przeczy temu twierdzeniu. Niechajby skarb pobierał cały podatek, zawsze jego obchodzenie się z opodatkowanymi nie byłoby tak prowokująco nieludzkiem, jakiem bywa postępowanie dzierżawcy.

Pos. Stourzh popiera wniosek preopinanta i rozwodzi się zarazem nad koniecznością zniesienia rogatek naokoło Wiednia jako przeszkadzających rozwojowi miasta.

W głosowaniu odrzucono wniosek p. Fürnkranza, przyjęto tylko wniosek komisyi.

P. Hallwich wnosi petycyę z Czech, domagającą się wsparcia pewnej okolicy nad Łabą dotkniętej klęską powodzi.

Pos Tausche żąda jawności obrad komisyi nad wnioskiem lewicy z programem socyalno-politycznym. Izba przychyla się do żądania.

Pos. Schönerer zapytuje prezesa, dlaczego wybór uzupełniający w miejsce powołanego do Izby wyższej byłego posła Czedika jeszcze nierozpisany.

Prezes odpowiada, że uczynił co do niego należało, a reszta należy do rządu.

Koniec posiedzenia o godz. 1 min. 50. Następne we czwartek.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Głosy o liście cesarza Wilhelma).

Z pośród licznych głosów, jakie pojawiają się ciągle w prasie niemieckiej z powodu korespondencyi cesarza z papieżem, podnieść należy artykuł ministryalnego organu pruskiego *Provinzial Correspondenz*, na który zwróciła już uwagę czytelników nasza depesza berlińska. Dziennik ten tak pisze: „Zupełnie słusznie uważa prasa krajowa i zagraniczna pismo to za bardzo ważną manifestacyę. Jest ono ponownym dowodem ciągłej troskliwości naszego króla około dobra katolickich poddanych i o jego nieustannych usiłowaniach, zmierzających do przywrócenia kościelnego pokoju. Równocześnie pismo to jest także dowodem, że rząd królewski spodziewa się spotkać u Głowy katolickiego kościoła takie same pokojowe usposobienie. Jak się atoli z listu cesarskiego pokazuje, nie odpowiedziała Kurya na to pokojowe usposobienie w takiej mierze, jakiej oczekiwać było można od chwili, w której państwo z własnej inicyatywy wstąpiło w dziedzinie prawodawczej i administracyjnej na drogę możliwej w danych warunkach ulgi w stosunku swoim do kościoła katolickiego. Nawet wobec usiłowań rządu, pragnącego utorować drogę do obsadzenia tak licznych wakansów w urzędach duchownych, kościoł nie okazał gotowości odwzajemnienia, a wszyscy jeszcze pamiętają, że projekt rządowy w tej sprawie, liczący się w głównych punktach z wypowiedzianemi dawniej życzeniami kościoła, który mianowicie miał usunąć trybunał dla spraw kościelnych — nie doznał właśnie poparcia z tej strony, z której go się najwięcej można było spodziewać. Pismo cesarskie wznawia nadzieję, że bezpośrednia wymiana myśli między przedstawicielami obu władz doprowadzi w tym ważnym punkcie do zbliżenia, na które król w liście swoim kładzie nacisk, i że za tem zbliżeniem pójdzie porozumienie się w kwestyach spornych, które stać się ma rękojmią stałych pokojowych stosunków. Wyrażone w tem piśmie przekonanie, że takie „zbliżenie leży jeszcze więcej w interesie kościoła aniżeli w interesie państwa", jako też zapewnienie ponownego zbadania pewnej części ustaw majowych, nie pozostaną zapewne bez wrażenia, i nie mogą pozostać bez wpływu na decyzye Kuryi. Kraj cały wygląda z upragnieniem tych decyzyj — atoli bez względu na to, jak one wypadną, lud pruski wie z pisma królewskiego, że ani król, ani rząd pruski niczego nie pominął, coby doprowadzić mogło do porozumienia, odpowiadającego interesom stron obu". O tymże liście cesarza niemieckiego do papieża tak pisze w artykule wstępnym półurzędowy organ Stolicy św. *Moniteur de Rome*. „Cesarz był walce kościelnej zawsze niechętny i sprowadził nareszcie kwestyę sporną na właściwe pole, t. j. na pole rewizyi ustaw majowych. Cesarz wie, że położenie Europy domaga się koniecznie zawarcia pokoju z Watykanem, a doprowadzenie tego dzieła do skutku będzie dla cesarza i dla ludu jego nietylko błogiem, ale i chlubnem"

(Po uchwale o pretendentach.)

Według paryskiego telegramu *Köln. Z.* publiczność paryska przyjęła wiadomość o rezultacie głosowania w Izbie deputowanych nad projektem przeciw pretendentom w ogóle „bardzo przychylnie (?)". Odzywają się z wielu stron radykalnych głosy ubolewania, że Izba nie powzięła natychmiast uchwały wydalenia książąt z kraju. Giełda, kontentując się mniejszem złem, przyjęła przychylnie ustawę o tyle, o ile tem samem upadł wniosek Floqueta. Wbrew opinii niektórych organow utrzymuje się mniemanie, że senat przystąpi do uchwały Izby, już dla samego ominięcia dalszych kolizyj i przesileń. Z dzienników umiarkowanych republikańskich *Journal des Débats*, *National*, *Liberté* i inne, które były przeciwne środkom wyjątkowym, pocieszają się przeciwnie myślą, że senat odrzuci projekt uchwalony przez Izbę. Senat „zamanifestuje dobitnie — pisze *Journal des Débats* — czy jest za teroryzmem ministerstwa, którego trzej dawni członkowie Duclerc, Billot i Jauréguiberry wystąpią w senacie jako przeciwnicy uchwalonej ustawy wyjątkowej." *Republique Française*, *XIX Siècle*, *France* i inne organa skrajniejszego odcienia republikańskiego pochwalają oczywiście proskrypcyę bezwarunkowo i wyrażają nadzieję, że senat zrobi ustępstwo dla opinii publicznej, która zdaniem ich, żąda koniecznie, ażeby położono raz kres zabiegom pretendentów. Organa radykalne, jak *Rappel*, *Vérité*, *Radical* gniewają się bardzo, bo dla nich to wszystko za mało a *Radical* hałasuje i grozi, oburzając się, że Izba nie uchwaliła surowszych środków. *Justice* niezadowolona jest z Izby za odrzucenie wniosku Floqueta, bo ustawa uchwalona skazuje tylko na wywołanie Bonapartych, a Orleanów mianuje niejako oficyalnymi pretendentami w odstawce. Pisma orleanistów piętnują uchwałę Izby mianem prowokacyi. *Soleil* pisze o głosowaniu: „W dyskusyi, w której szło jedynie o Orleanów, nie powiedziano wprawdzie: My was wypędzamy — ale zagrożono: My was wywołamy z kraju w chwili, kiedy nam się podobać będzie! Uczynimy to, skoro nie okażecie takiej samej słabości jak książę Aquila, który oddał czołobitność królowi Humbertowi. Zażądano od książąt, ażeby się poniżyli w oczach Francyi, Europy i całego świata, ażeby się dobrowolnie obarczyli hańbą. Książęta orleańscy nie dopuszczą się nigdy podobnego kroku. Nie zapomną oni, że przodkami ich Henryk IV, Ludwik XIV, i że w swoich osobach muszą reprezentować nadzieje przyszłości. Obowiązuje ich do tego dobro kraju, pomyślność całego narodu, któremu grozi powódź i zagłada w orgiach rewolucyi socyalnej, jeżeli nie wystąpi sternik uprawniony, któryby doprowadził społeczeństwo do przystani. Przystanią tą jest wolność. Jest ona latarnią morską nad wybrzeżami. Zapaliło ją zgromadzenie konstyuanty z r. 1789. Światło jej zostało na jakiś czas przyćmione, lecz to tylko przyćmienie chwilowe. Przyszłość spocznie w ręku umiarkowanych, w powszechnem głosowaniu, w narodowem samowładztwie, w wolności. Rozedrze ona wszelkie prawa wyjątkowe jak balony wiatrem nadęte." Korespondent paryzki *Köln. Ztg.* opowiada, że przyszedłszy do jednego z senatorów w celu zasięgnięcia wiadomości o położeniu, zastał go z dziennikiem *Soleil* w ręku, odczytującego właśnie przytoczony artykuł. Senator zadał pytanie korespondentowi: „Coby powiedziano u was w Niemczech na to, gdyby zamieszkujący w Berlinie król Hanowerski i jego krewni, służący w armii, podnosili podobne pretensye w Niemczech i odzywali się takim tonem?" „Najważniejszym czynnikiem całej sprawy, pisze korespondent, jest stanowisko, jakie zajmie prezydent republiki. Mogę zapewnić na podstawie autentycznych źródeł, że p. Grévy posiada głęboką świadomość swojej odpowiedzialności i gotów w każdej chwili zrobić użytek ze swoich prerogatyw, gdyby senat odrzucił uchwałę Izby. Grévy niezadowolony jest z Izby i wątpi, czy znajdzie w niej dość wyrozumiałą większość dla rozumnego rządu. Utrzymują więc wtajemniczeni, że w razie zatargu z Izbą, prezydent uzyska od senatu wotum na rozwiązanie Izby i przy tej sposobności wyda mesaż, który, jeżeli będzie zręcznie zredagowany, wywrze wielki wpływ w kraju. Można wprawdzie dodać, że Grévy niechętnie ucieknie się do ostatecznego kroku, do rozwiązania Izby, ale musi uwzględnić okoliczność, że cały kraj w istocie jest już znużony i zniechęcony polityką frakcyjną, że domaga się polityki praktycznej, spokoju i utrwalenia stosunków. Jeżeli Grévy i mianowane przez niego ministerstwo wystąpią przed krajem z takim programem otwarcie, wątpić nie można, że osiągną rezultat pożądany. Mówią, że będzie to krok ostateczny, którego jednak wyminąć nie można, bo już dziś jest tylko kwestyą czasu."

KRONIKA

= **Na obiedzie dworskim** znajdowali się w piątek w gronie innych dostojników i znakomitych osobistości Ich Ekscellencye pp. ministrowie dr. baron Floryan Ziemiałkowski i dr. Julian Dunajewski i prezydent Izby deputowanych dr. Franciszek Smolka.

= **Pan Marszałek krajowy,** dr. Mikołaj Zyblikiewicz, wyjechał wczoraj na kilka dni do Krakowa.

= **JWp. Filip Zaleski,** wiceprezydent c. k. Namiestnictwa, wyjechał w piątek wieczór do Wiednia, gdzie zabawi do końca bieżącego tygodnia.

= **Dr. Ignacy Kamiński,** poseł do Rady państwa z grupy wyborczej miast Stanisławowa i Tyśmienicy, z powodu trwającej już drugi rok choroby i spełniając życzenia znacznej liczby wyborców, aby się oddał wyłącznie sprawie miasta Stanisławowa, któremu jako burmistrz od lat piętnastu bez przerwy przewodniczy, złożył mandat poselski do Rady państwa w ręce prezydenta dr. Smolki.

† **Włodzimierz Barwiński,** redaktor wychodzącego we Lwowie ruskiego czasopisma *Diło*, zmarł pozawczoraj po krótkiej chorobie w 33 roku życia. Pogrzeb odbędzie się dziś o godzinie 3 po południu.

(—) **Posiedzenie** towarzystwa przyrodników imienia Kopernika odbędzie się jutro, we wtorek, o godzinie 6 wieczorem na uniwersytecie, w sali XV (2 piętro). Porządek dzienny: 1. Wybór komisyi lustracyjnej. 2. Rehman. „Kotlina rzeki Prypeci, uważana pod względem geograficznym. (Sprawozdanie z wycieczki odbytej w r. 1882 na wołyńskie i litewskie Polesie)." 3. Witkowski „Użycie spektroskopu dla meteorologii." 4. Luźne komunikacye naukowe.

(—) **Koło literackie.** Z powodu złożenia mandatu przez wszystkich siedmiu członków wydziału tego towarzystwa odbędzie się w piątek, dnia 9 lutego o godzinie 7 wieczorem, w sali kasyna miejskiego walne zgromadzenie celem wyboru nowego wydziału.

(—) **Na dochód** stowarzyszenia Czerwonego Krzyża odbył się w Brodach pozawczoraj bal, który, jak nam donoszą, wypadł w całem tego słowa znaczeniu świetnie. Nader liczne grono osób reprezentujących różne warstwy społeczeństwa zgromadziło się w pięknie i ze smakiem przyozdobionej sali towarzystwa muzycznego. O godzinie dziewiątej rozpoczął się bal polonesem, prowadzonym przez tutejszego starostę hrabiego Russockiego z hrabiną Olgą Duninową Borkowską, w drugiej parze szedł marszałek Sala z hrabiną Russocką, za nimi długi barwny zastęp najmniej pięćdziesięciu par. Do kadryla stanęło koło 60 par i tyleż do mazura. Zabawa trwała z równą ciągle ochotą do godziny 6 rano. Dochód z balu bez potrącenia wydatków ma wynosić do 500 zł. Gospodyniami były panie hrabina Olga Duninowa Borkowska, majorowa Hugelmanowa, Lorenzowa, Mihaleskulowa, hrabina Teodora Russocka, hrabina Marya Tyszkiewiczowa i hrabina Ida Wurmbrandowa.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono pani J. W. w kościele św. Anny z kieszeni pugilares z kwotą 3 zł. i kilku kartkami zastawniczemi. — Złożono w policyi binokle zapomniane w teatrze, chustkę włóczkową, pudełko z rękawiczkami balowemi, kwiatami i koralami, zapomniane w dorożce. — Zabłąkanego psa, pięknego *rattlera*, może odebrać właściciel, który zgłosić się zechce do inspekcyi c. k. policyi.

*** **W skutek poparzenia** utracił życie 18-letni chłopak w Putiatynie, w powiecie rohatyńskim, wpadłszy do brażarki w gorzelni. Śledztwo wykazało,' że brażarka nie była należycie ubezpieczona, a winnych sądownie pociągnięto do odpowiedzialności.

*** **W skutek zmarznięcia** dokonał życia na polach między Żmigrodem a Czekajem, w powiecie jasielskim, żebrak Piotr Bil, który oddawał się nałogowi pijaństwa.

*** **Brak dozoru nad dziećmi** był powodem strasznego wypadku w gminie powiatu husiatyńskiego Uwiślu. Żona jednego z włościan,

wydaliwszy się z chaty, zostawiła w niej troje nieletnich dzieci bez dozoru, a nim zdołała wrócić, dzieci te, bawiąc się zapałkami wznieciły w słomie leżącej wśród izby ogień i tak się poparzyły, że dwoje z odniesionych ran już umarło. Winni nieszczęścia tego pociągnięci zostali do odpowiedzialności.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Nottingham katolicki biskup tamtejszy dr. Roskell, jeden z najznakomitszych kaznodziejów współczesnych; w Padwie podczas chwilowego pobytu były profesor wydziału medycznego wszechnicy wiedeńskiej dr. Karol Sigmund Illanor, w 72 roku życia; na pokładzie parowca w drodze do Brindisi hr. Stagna Navarra, konsul perski na Malcie.

— **Wyprawa Rogozińskiego.** Okręt *Łucya Małgorzata* z wyprawą polską Rogozińskiego na pokładzie, w dniu 18 stycznia, według korespondenta warszawskiego *Kur.* dotarł do Funchal na wyspie Madeirze. Po wyjeździe z Hawru d. 13 grudnia wiatr był ciągle przeciwny kierunkowi żeglugi *Łucyi Małgorzaty* tak, że wyprawa zawinąć musiała do Falmouth i dopiero 20 grudnia popłynęła dalej. Droga do Madeiry trwała dni 28. Groźny orkan o mało *Łucyi* nie zatopił. W parę dni po 18 stycznia Rogoziński miał wyruszyć dalej z Funchal, gdzie wyprawa odwiedzić chciała swojego protektora hr. Benedykta Tyszkiewicza.

— **Zwłoki Garibaldiego,** stosownie do objawionej w testamencie woli tegoż, mają być w pierwszą rocznicę śmierci generała, w czerwcu, spalone na wyspie Kaprerze.

— **Na Akropolii** ateńskiej zamierzają Grecy wznieść pomnik Gladstonowi.

— **Popioły Cyda.** W Madrycie według korespondenta dziennika *Temps* d. 27 stycznia odbyła się w pałacu królewskim wspaniała ceremonia w obecności królestwa, królewien, księcia Ludwika bawarskiego, księstwa Montpensier, ministrów, senatorów i deputowanych, oraz członków akademii i reprezentantów wszystkich korporacyj naukowych. Przenoszno śmiertelne szczątki wielkiego bohatera hiszpańskiego Cyda i donny Ximeny. Popioły ich znajdowały się, jak już przed kilkoma miesiącami donieśliśmy, w urnie, którą prawie przypadkowo odkryto w muzeum w Sigmaringen i którą książę Karol Hohenzollern na prośbę króla Alfonsa zwrócił narodowi hiszpańskiemu. Po odczytaniu dokumentów uwierzytelniających ten szanowny zabytek rozkazał król, aby urnę oddano pod straż gwardyi miejskiej w Burgos, a obecni reprezentanci tej gwardyi odebrali ją z rąk mistrza ceremonii i zawieźli na miejsce przeznaczenia.

— **W czasie wielkich mrozów** w grudniu, w jednej z wsiek pod Możajskiem w Rossyi zmarzło na śmierć w drodze ze szkoły do domu jedenaścioro dzieci, chłopców. W innej miejscowości tą samą śmiercią zginęło 42 mieszkańców.

— **Telegraf podmorski** między Odesą a Konstantynopolem od kilku dni jest przerwany. Naprawienie jego połączone jest z wielkiemi trudnościami.

— **Dramat miłośny** odegrał się w gminie Krokna pod Oedenburgiem na Węgrzech. Młodą wdowę Maryannę Zimbranową znaleziono uduszoną, a z dochodzenia okazało się, że padła ona ofiarą zemsty wzgardzonego kochanka. Policya jest już na tropie mordrrcy.

— **Pożar w porcie** nowojorskim, o którym w sobotę doniosły nam telegramy, zrządził na pół miliona dolarów szkody. Okręt *Egipt* mało ucierpiał, równie jak niemiecki parowiec *Henry.*

— **Okropne nieszczęście** zdarzyło się w piątek na prywatnej kolei zazębionej w Salgo-Tarjan na Węgrzech, która z kopalń Salgo przewozi węgiel do huty tamtejszej. Pociąg z próżnemi węglarkami szedł pod górę, gdy u stalowego koła lokomotywy wyłamało się kilka zębów i cały pociąg ze straszną szybkością stoczył się w głąb. Lokomotywa i wagony przewróciły się jedne na drugie i wszystkie, w liczbie 12, zostały zdruzgotane. W jednym z wagonów znajdowało się 6 żon ubogich górników i 14-letnia dziewczynka. Z wyjątkiem jednej wszystkie te osoby utraciły życie, a nadto sześciu robotników zostało ciężko skaleczonych. Trzej ocalili życie przez wyskoczenie z wagonów.

— **Gwałtowna burza** nawiedziła całą północną Francyę w piątek. I w Paryżu samym orkan zrządził dotkliwe szkody. Kilka osób utraciło życie, a wiele było uszkodzonych.

— **Wielki parowiec** włoskiego przedsiębiorstwa żeglugi Rubattino, *Ausonia,* zatonął w tych dniach podczas silnej burzy pod Tripolis. Kapitan i 19 majtków znalazło grób w morzu, pełniąc swój obowiązek do ostatka; podróżnych wyratowano.

Okropny wypadek zdarzył się zeszłej niedzieli w Madrycie. Aeronauta francuski p. Mayet urządzał wyprawę balonową i z jednego z placów publicznych wzbił się w górę. Zaledwie jednak balon wzniósł się nad domy, uderzył o dach i łódka zachwiała się tak mocno, że nieszczęśliwy aeronauta wypadł z niej i zabił się na bruku.

— **Banda rabusiów** niedawno napadła około godziny 10 wieczorem na przedmieściu stambulskiem Szyszli wóz tramwajowy, zatrzymała go i gruntownie ograbiła pasażerów, konduktora i woźnicę. Dwom ostatnim złoczyńcy odebrali puszkę z całym dochodem dziennym, wszystkim zaś zegarki, pierścionki, portmonetki i t. d. Dzięki ciemności panującej już z wieczora na ulicach Konstantynopola rabusie zdołali uciec ze swoim łupem.

— **Z wystawy sztuk pięknych** w Rzymie zginął w tych dniach w niewytłomaczony sposób kosztowny medalion. Widocznie został skradziony. Wypadek ten sprawił przygnębiające wrażenie. Medalion ów pomieszczony był w tej samej sali, w której wystawione jest złote popiersie królowej Małgorzaty, a przedstawiał gryfon otoczony bryl(antami, wartości 10 tysięcy franków.

— **Lód w Neapolu.** Jeden z korespondentów donosi d. 26 stycznia z Neapolu: Mamy tu rzadkie zjawisko: lodu, prawdziwego lodu! W ostatnich nocach mróz był taki silny, że rano woda wszędzie pokryta była na palec grubą skorupą lodową, a nawet figury marmurowe na basenie *Fontana Medina* błyszczały w kryształowej powłoce. Mamy mrozy ale niestety, nie mamy pieców. Przychodzi nam ochota pośliźgać się, ale niestety w całym Neapolu nie dostanie nawet pary łyżew. W rajskich ogrodach otaczających Sorrento drzewa cytrynowe i pomarańczowe po większej części wymarzły, również jak figi i aloesy na skałach nadbrzeżanych. Dziwnie też przedstawia się Wezuwiusz w białej mitrze ze śniegu, którą mocno wcisnął na uszy. — Według późniejszych doniesień od 27 stycznia nastała w Neapolu odwilż.

OSTATNIA POCZTA

Dnia 2 i 3 b. m. odbywały się w Wiedniu pod przewodnictwem Najj. Pana konferencye wojskowe, przy udziale obudwóch ministrów obrony krajowej, podsekretarza stanu Fajervarego i kilku referentów ministerstwa wojny. Narady toczyły się wyłącznie nad administracyjno-organizacyjnemi kwestyami wspólnego ministerstwa wojny i obu ministrów obrony krajowej.

Węgierski minister skarbu hr. Szapary konferował onegdaj z p. ministrem Dunajewskim.

Przed rozpoczęciem przedwczorajszego posiedzenia zebrała się komisya zapomogowa, w której oświadczył p. prezydent ministrów hr. Taaffe, że na mocy Najwyższego upoważnienia cofa dawniejsze przedłożenie o pomocy państwowej dla Tyrolu i wniesie nowe przedłożenie, które zostanie wypracowane na podstawie najświeższych danych. Jak wiadomo, rząd chciał udzielić Tyrolowi czteromilionowej zapomogi, komisya jednak uchwaliła sześć milionów.

Komisya budżetowa rozpoczęła przedwczoraj obrady nad etatem ministerstwa rolnictwa.

Komisye Izby panów pracują bardzo pilnie nad przygotowaniem materyału dla najbliższego pełnego posiedzenia. Komisya szkolna zaaprobowała w zeszły piątek referat hr. Falkenhayna o noweli szkolnej; komisya kolejowa wczoraj obradowała nad przedłożeniem o odnogach galicyjskiej kolei transwersalnej — dzisiaj zaś zbierze się komisya budżetowa dla naradzenia się nad projektem ministwa skarbu o kredycie dodatkowym, przeznaczonym na pomnożenie straży skarbowej.

W Pradze rozpoczęła narady ankieta złożona w sprawie urządzenia na uniwersytecie czeskim wydziału medycznego. Ankiecie przewodniczy namiestnik baron Kraus.

Na sobotnim posiedzeniu Izby poselskiej sejmu węgierskiego deput. hr. Apponyi wniósł petycyę socyalistycznego zebrania robotników domagających się między innemi zaprowadzenia powszechnego głosowania. Hr. Apponyi miał zresztą oświadczyć deputacyi robotników, że nie zgadza się ani z treścią petycyi, ani z programem socyalistycznym.

Według telegramu petersburskiego car z swoją małżonką i całym dworem uda się d. 8 maja (starego stylu) do Moskwy, gdzie dnia 15 maja odbędzie się uroczystość namaszczenia i koronacyi.

W Petersburgu ma zebrać się wkrótce komisya dla uregulowania sprawy wolności przechodzenia z jednego z wyznań „obcych" (katolickiego i protestanckiego) na inne wyznanie. Komisya ta zajmie się dalej uregulowaniem kwestyi małżeństw mięszanych pomiędzy mahometanami a wyznawcami innych religij, niemniej wypracowaniem jednolitych przepisów w sprawie wolności przechodzenia żydów, mahometan i pogan na łono jednego z wyznań chrześciańskich, dotychczas bowiem każdy neofita musiał mieć osobne zezwolenie cesarza.

Rada państwa zajmie się w lipcu zmianą ustawy o uniwersytetach.

Ks. Bismarck zasłabł znowu, a chociaż według opinii lekarzy choroba nie jest niebezpieczną, będzie musiał przez czas jakiś wstrzymać się zupełnie od zwykłych zajęć. W tym stanie rzeczy nie ma wcale widoków, aby ks. kanclerz mógł wziąć udział w rozpoczynających się właśnie w parlamencie niemieckim obradach nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych. Kanclerza zastąpi tym razem podsekretarz stanu hr. Hatzfeld.

Telegram z Fuldy donosi, że papież na ostatni znany list cesarza Wilhelma odpowiedział już w tonie nader uprzejmym i pojednawczym.

Moniteur de Rome zapowiada zebranie się w końcu bieżącego miesiąca konsystorza, na którym będą zamianowani biskupi polscy dla dyecezyj pod berłem rossyjskiem.

Dzisiaj zbierze się w Londynie konferencya w sprawie Dunaju. Obrady potrwają około trzech tygodni. W konferencyi wezmą udział także Serbia i Rumunia, ale tylko z głosem doradczym; na udział Bułgaryi nie chce zgodzić się Turcya. Według depeszy londyńskiej, umieszczonej w części nakładu ostatniego numeru, przedstawiciel rossyjski oświadczy na konferencyi, że Rossya chce się przyczynić do rozwoju handlu na dolnym Dunaju i w tym celu żąda zezwolenia na otwarcie wolnej żeglugi na ujściu Kilii, a to za pomocą ogroblowania i budowli, które mają być przeprowadzone w mniejszej odnodze aż do zatoki oczakowskiej. Anglia wielką przywiązuje wagę do pomyślnego rezultatu konferencyi, głównie ze względu na handel, statystyka bowiem wykazała, że w roku ubiegłym przepłynęło przez ramię Suliny 523 okrętów angielskich objemności 500 000 beczek, gdy w tym samym okresie okręty rossyjskie wykazują zaledwie 10 000 beczek objemności.

Na radzie odb tej dnia 3 uchwalił gabinet francuski, aby minister sprawiedliwości Deves przedłożył senatowi ustawę o pretendentach. W ten sposób rząd przyjmuje odpowiedzialność za ustawę, lubo projekt jej w dzisiejszej formie wyszedł z inicyatywy parlamentu. Rada ministrów zajmowała się następnie sprawozdaniem prefekta z Montpellier o demonstracyi rojalistowskiej, w której brali udział oficerowie; pułkownik garnizonu miał nawet odkomenderować 400 żołnierzy dla nadania świetności tej demonstracyi. Minister wojny Thibaudin zarządził śledztwo.

Przeciwnicy ustawy mają w senacie przewagę. Lewe centrum znajduje się w opozycyi, toż samo i Leon Say. Panuje przekonanie, że wszystkie grupy lewicy senatu skłonne są do transakcyi. Lewe centrum żąda zmiany ustawy prasowej. Wbrew wszelkim doniesieniom dotychczasowym, Grévy przystąpiłby tylko nader niechętnie do rozwiązania Izby, nawet w razie rozdwojenia pomiędzy Izbą a senatem. Prezydent republiki uważa obecną chwilę za nader niepomyślną do rozwiązania Izby. Wymieniają jako prawdopodobnego następcę w ministerstwie spraw zagranicznych p. Emanuela Arago, posła w Szwajcaryi, długoletniego przyjaciela prezydenta.

W Paryżu obiegała pogłoska, że poseł francuski w Wiedniu hr. Duchatel podał się do demisyi. Tej samej treści telegram z Wiednia podaje i *National Ztg.* z nadmienieniem, iż hr. Duchatel zapowiedział dopiero swoją rezygnacyę w razie, gdyby rząd republikański zatwierdził prawa wyjątkowe przeciw książętom Orleańskim

Dzienniki legitymistyczne rozpoczęły prawdziwą kampanię przeciw nowemu ministrowi wojny, generałowi Thibaudin. *Pays, Gaulois, Clairon* i inne podają codzień świeże wersye o niehonorowem postępieniu tego generała, który w ostatniej wojnie dostawszy się do niewoli, złamał słowo honoru i uciekł. *Evenement* zapewnia tymczasem, jakoby francuski poseł w Berlinie baron de Courcel stwierdził, że Thibaudin nie podpisał wcale rewersu jako jeniec wojenny

Między angielskim a francuskim gabinetem uchylenie kontroli finansowej w Egipcie ciągle jest przedmiotem bardzo ożywionej wymiany depesz. Dnia 25 stycznia wystosował lord Granville depeszę do posła angielskiego w Paryżu Lyonsa, w której odpowiada na protest Duclerca i mówi między innemi: „Rezultatem rokoszu wojskowego musiało być zniesienie kontroli. Tylko przy pomocy interwencyi wojskowej, w której Francya nie chciała przyjąć udziału, przywrócona została na nowo władza kedywa i tylko w skutek obecności sił zbrojnych angielskich utrzymywaną jest powaga J. W. kedywa aż do reorganizacyi rządu. W takich warunkach nie jest usprawiedliwione twierdzenie, że obowiązują jeszcze dawne postanowienia, które się opierały na odmiennym stanie rzeczy. Według zapatrywania i doświadczeń rządu Jej Królewskiej Mości, przywrócenie dawnego stanu w dzisiejszych warunkach byłoby nietylko bezpożyteczne, ale mogłoby się stać nawet niebezpieczne. Pragniemy szczerze, ażeby interesa francuskie były sumiennie uwzględniane przez rząd egipski. Sądzimy, że cele nasze są identyczne, a jest niemi pokój i pomyślny rozwój Egiptu i nie upatrujemy żadnej przyczyny, dla którejby obydwa kraje nie miały dołożyć wspólnych usiłowań, ażeby wpływ swój zużytkować w celu powyższym."

Z Rzymu donoszą pod d. 3 b. m., że generał Cialdini zachorował tak niebezpiecznie, iż zachodzi obawa o jego życie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Konstantynopol, 4 lutego. Dragoman kosulatu włoskiego w Aleppo został aresztowany z powodu niemoralnego zamachu na młodą dziewczynę i zamierzonego morderstwa na osobie służącego.

Zajście konsula włoskiego w Tripolis z strażą wojskową jeszcze niezałatwione.

Petersburg, 4 lutego. *Journal de St. Petersbourg* zaprzecza wiadomości *St. James Gazette,* jakoby Giers wystosował okólnik do reprezentantów rossyjskich o rezultacie swoich konferencyj z ks. Bismarckiem, hr. Kalnokym i Mancinim.

Rzym, 4 lutego. Agencya Stefaniego donosi z Petersburga, że Giers uwiadomił reprezentantów rossyjskich o objęciu swoich funkcyj nie wspominając przytem zgoła nic o kwestyach specyalnych.

Kair, 4 lutego. Dekret kedywa mianuje Kolwina doradcą finansowym. Drugi dekret mianuje członków komisyi dla odszkodowań.

Wiedeń, 5 lutego. (*Tel. pr.*) Komisya kolejowa Izby panów przyjęła przedłożenie o odnogach galicyjskiej kolei transwersalnej według redakcyi Izby deputowanych.

Tryest, 5 lutego. (*Tel. pryw.*) Tutejszemu *Tagblattowi* donoszą z Gorycyi, że hr. Chambord wystosował do generała Charette pismo, odradzając mu zakłócać spokój Francyi przez *pronunciamento* i zbrojny zamach na dzisiejsze instytucye. „Poczuwam się do obowiązku — mówi hr. Chambord w swoim liście — powtórzyć panu słowa Ludwika XVIII wyrzeczone do pańskiego bohaterskiego przodka: Jest rzeczą najwyższej wagi, aby ten, który bohaterstwem swojem stał się drugim fundatorem monarchii, działał w porozumieniu z tym, który z rodu powołany jest do objęcia steru tej monarchii."

Zagrzeb, 5 lutego. Wczoraj o godzinie trzy kwadranse na ósmą dało się uczuć trzęsienie ziemi, które trwało przez cztery sekundy.

Paryż, 5 stycznia. W wyborach do Izby deputowanych w piątym okręgu paryskim został wybrany 3.424 głosami na 7.077 głosujących kandydat intransigentów Bourneville. W Cahors wybrano senatorem republikanina Verminaca; kontrkandydat z stronnictwa republikańskiego upadł.

Londyn, 5 lutego. Z powodu, że pełnomocnik niemiecki Münster zasłabł, musiano odroczyć otwarcie konferencyi dunajskiej do 12 b. m. Anglię będą reprezentowali na konferencyi Granville i podsekretarz stanu Fitz.

Madryt, 5 lutego. Izba 162 głosami przeciw 13 głosom odrzuciła wniosek o zniesienie przysięgi parlamentarnej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 3 lutego 1883, godzina 1, min. 40. Losy kredytowe 170·25, Węg. akcye kredyt. 292·50, Akcye anglo-austr. 118·75, Akcye banku Union 115·50, Akcye kolei Karola Ludwika 304·—, Akcye kolei północnej 274·50. Akcye kolei południowej 139·40, Akcye kolei Alföld. 168·50. Akcye kolei Elżbiety 209·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 168·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 162·50 Wiedeńskie losy 123·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 94·40, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 97·50, Losy regulacyi Cisy 109·50, Losy tureckie 24·50. Węgierska renta 118·60, Akcye banku związkowego 109·50, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowe —.—, Rubel papierowy 1·17·65, Węgierskie losy 115·50, Marka niemiecka —.—, Usposobienie bardzo silne.

Wiedeń, 3 lutego 1883, godzina 5 min. 38. Akcye kredytowe 296·30, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 304·10, Południowa —·—, Renta papierowa 77·75, Galicyjskie listy zastawne 100·60, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 100·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·49½, Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 5 lutego 1883, godzina 10, min. 32. Akcye kredytowe 295·50 Anglo-Austr. 118·25, Unionbank 114·80, Kolej Karola Ludw. 303·—, Południowa 139·20, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne -.—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1850 —·—, Napoleondor 9·50—. Rubel papierowy —·—. Usposobienie mdłe.

Telegramy zbożowe z d. 3 lutego. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10·05 do 10·07 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 31·25 do 31·50 zł. Buda-Peszt: Przenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9.50 do 9·53 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·—. do 13·86 zł. Berlin: Pszenica żółta (maj—czerwiec) 183.— m, żyto —·— m., spiritus 51·—, olej rzepakowy 80·— m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 59·40 fr., olej rzepakowy 100·— fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies — —, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Przyjechali do Lwowa

dnia 5 lutego 1883 r.

Hotel George'a.

Pp. Ks. I. Sapieha z Biłki. Ks. A. Lubomirski z Niżyńca. S. Dolański z Baranowa. F. West ze Stryja. Kohman ze Stryja. T. Stern z Wiednia. A. Retczar z Wiednia. I. Haschek z Wiednia.

Hotel Angielski.

Pp. I. Orzechowski z Potola ross I. Janicki z Ostrowca. I. Msciwujewski z Kaniowa. M. Sirec z Baczyny. I. Abranowicz z Paryża. S. Rybicki z Rzeszowa.

Hotel Europejski.

Pp. I. Czajkowski z Sarnik. Anders ze Stryja.

Hotel Lazarusa.

Pp. Jaworski z Chrzanowa. I. Zawadzki z Tarnowa. A. Wanertz Tarnowa H. Horowitz z Macieczewa M. Holzberger z Podgórza.

Pociągi kolejowe

Odchodzą ze Lwowa.

(podług zegaru lwowskiego)

Do Stanisławowa: na Stryj, rano o godz 7 min. 5 pociąg mięszany; wieczór o godz. 5 min. 45 pociąg omnibusowy.

Do Krakowa: o godz. 10 min. 50 przepółnocą pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 53 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min 9 po południu pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z dworca w Podzamczu, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 53 po południu i o godz. 11 min. 1 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 10 po południu i o godz. 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca, o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 30 po południu i o godz 10 min. 33 wieczór pociąg mięszany.

Przychodzą do Lwowa.

(podług zegaru lwowskiego).

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny; o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy; o godz. 11 min. 20 przed południem mięszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 4 min 5. rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany;

Z Podwołoczysk: na dworzec w Podzamczu o godz 10 min. 20 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min. 13 rano i o godz. 3 min 39 po południu pociąg mięszany

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min 32 wieczór pociąg pospieszny; o godz 3 min 50 rano i o godz 4 min. 12 po południu pociąg mięszany.

Ze Stanisławowa: na Stryj, rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy; wieczór o godz. 8 min. 20 pociąg mięszany.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia) w miejscu 12 zł., **pocztą 16 zł.**; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł.. **pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia, lub od 1 stycznia do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł. ćwierćrocznie 1 zł.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie.)

z dnia 4 lutego 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 740.4mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 1.3°C. Psychrometr wilgotny 0.6°C. Prężność pary 4.4mm. Wilgoć 87%. Zachmurzenie 9. Wiatr SW2. Ozon 9.

Temperatura powietrza 1.0°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 766.7mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^0 50'$ $\lambda = 41^0 41'$ $w. = 340^m,5$

Dla 6 lutego

$E. = + 14^m\,18,^s_{21}$. $\Theta_0 = 21^h\,4^m\,51,^s_{26}$.

Zachód słońca 5go lutego 4h. 58m,6.; wschód o 19h. 28m,1.

4 lutego 1883.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	$733,_{15}$	$733,_{50}$	$735,_{25}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$+5,_{5}$	$+3,_{0}$	$+0,_{4}$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$+3,_{8}$	$+2,_{0}$	$+0,_{4}$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$5,^{0}$	$4,_{7}$	$4,_{7}$
Wilgotność powietrza względna w %.	74	83	100
Stan nieba.	8	10	10
Kierunek wiatru.	s.	wsw.	w.
Moc wiatru	1	2	3
Ilość opadu mierzona o 2h $0,_{10}$ mm.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. + $6,_{8}$.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h — $0,_{9}$.			

Uwaga. φ oznacza szerokość geograficzną, λ długość geograficzną, biorąc południk, oddalony o 20° na zachód od Obserwatoryum Narodowego w Paryżu, jako pierwszy, *w.* oznacza wysokość nad normalnym znakiem morskim w Pola. Spostrzeżenia robią się o godzinie 2giej po południu, 9tej wieczór, i 7mej z rana, a odpowiadają czasom 2h, 9h., i 19h. Barometr zawsze jest zredukowany do temperatury 0°. Termometr suchy wyznacza zarazem temperaturę powietrza. Prężność pary w powietrzu odpowiada ciśnieniu słupka rteciowego w milimetrach, równoważącego tę prężność Wilgotność względna wynosi 100 %, jeżeli powietrze jest nasycone parą przy pewnej temperaturze i pewnym stanie barometru. Najwyższa i najniższa temperatura, jaka była w czasie od 9tej wieczór jednego dnia do 9tej wieczór drugiego, odczytuje się o godz. 9tej wieczór drugiego dnia.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 3 lutego 1883.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	303	—	306	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	166	—	169	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	298	—	303	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	97	75	98	75
„ „ „ 4 pr. w. a.	89	50	91	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	97	75	98	75
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.	86	50	88	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	100	70	101	70
„ „ „ 5 pr. w. a.	96	75	97	75
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	100	—	101	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	100	—	102	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	94		96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	97	25	98	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100		101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	—	102	75
5. Losy miasta Krakowa	18	25	20	—
„ Stanisławowa	25	—	27	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	54	5	64
Dukat cesarski	5	57	5	67
Napoleondor	9	45	9	56
Półimperyał	9	72	9	83
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	17—	1	19—
100 marek niemieckich	58	15	59	—
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 31 stycznia 1883

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	77.60	77.75
luty-sierpień	77.70	77.85
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.85	78.—
kwiecień-październik	77.95	78.10
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4 pr.	118.50	119.25
„ „ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	—.—	—.—
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	—.—	—.—
„ „ 1864 po 100 zł.	169.50	170.25
„ „ 1864 po 50 zł.	169.40	169.90
Renty Com. po 42 lir austr.	39.—	40.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	146.50	147.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.50	92.65
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	96.	96.20
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	96.75	97.50
Galicyi	97.40	97.80
Niższej Austryi	105.—	106.50
Siedmiogrodu	97.25	98.25
Węgier	97.50	98.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	115.75	116.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	283.75	284.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	850.—	860.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	832.—	833.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	590.—	593.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	209.25	209.75
Kol. Preszow-Tarn. (w. e.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2723.—	2730 —
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	297.—	297.50
Lwow.-Czrn. kolej po 200 zł. wa. w sr	167.—	167.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	329.75	330.25
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	136.50	137.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	159.—	159.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 35 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	95.75	96.50
„ „ „ „ premiowe po 3%	98.—	98.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	101.50	102.50
„ „ „ w 20 l. 7 pr.	105.50	106.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	90.—	91.—
„ „ „ po 5 proct.	98.—	98.30
„ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.—	98.30
Gal. banku hip. po 6 proc.	100.75	101.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 proc.	100 —	100.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.50	100.80
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.—	102.25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93.—	93.30
Tow. kol żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	91.75	92.25
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	104.75	105.50
„ po 100 zł. w. a.	102.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99.50	99.75
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.50	93.75
z r. 1867	97.75	98.50
z r. 1868	93.50	94.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	91.70	92.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	170.75	171.50
Clarego po 40 zł. m. k.	—.—	38.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	108.25	108.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	20.—	20.50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.60	19.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.50	39.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	36.50	36.75
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.30	20.50
Salma po 40 zł. m. k.	51 —	53.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.—	24.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
„ „ po 50. zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	27.25	27.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.40	37.75
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.7	120.05
Paryż za 100 fr.	47.55.—	47.60.—

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.63.—	5.65.—
„ pełnej wagi	5.61.—	5.63.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.51.—	9.52.—
Rossyjski imperyał	9.77.—	9.79 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 3 lutego 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	77	85
„ „ „ w srebrze	78	05
Renta w złocie	96	60
5% austr. renta marcowa	92	65
Akcye banku wiedeńskiego	834	—
„ „ kredytowego	294	50
Londyn	119	55
Srebro	—	—
Napoleondor	9	49
Dukat cesarski men.	5	63
100 marek niemieckich	58	45

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkursa.

L 1936. (702 2—3)

Konkurs na posadę c. k. ekspedyenta pocztowego w Sokołowie obok Stryja za kontraktem służbowym i kaucyą 200 zł. z rocznemi poborami płacy 150 zł ryczałtu kancelaryjnego 40 zł. i ryczałtu 750 zł. za codzienne jazdy posłańcze pomiędzy Sokołowem i Stryjem.

Podania należy wnieść do czterech tygodni w c k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów, dnia 29 stycznia 1883.

L. 300/pr. (657 3—3)

W celu obsadzenia dwóch przy sądzie krajowym w Krakowie opróżnionych, ewentualnie przy innych sądach kolegialnych opróżnić się mających posad radców sądu krajowego w VII randze, rozpisuje się konkurs z terminem dni 14.

Ubiegający się o te posady mają wnieść swe podania w drodze przepisanej do Prezydyum c k. sądu krajowego w Krakowie.

Prezydyum c. k. sądu krajowego

Kraków, dnia 29 stycznia 1883.

L. 111. (589 3—3)

Na opróżnione posady nauczycielskie w okręgu szkolnym Bocheńskim ogłasza się konkurs do końca lutego 1883.

A W powiecie Bocheńskim:

1) W szkole wydziałowej męskiej na posadę młodszego nauczyciela z płacą 500 zł.

2) W szkole pospolitej 5 klasowej żeńskiej w Bochni na posadę młodszej nauczycielki z roczną płacą 300 zł w. a.

3) W szkole II klasowej w Lipnicy murowanej na posadę młodszego nauczyciela z płacą 200 zł.

4) W szkołach jednoklasowych w Brzeźnicy, w Lipnicy górnej, w Okulicach i w Wiśniczu starym na posady stałych nauczycieli z roczną płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem

B. W powiecie Bocheńskim:

1) Na dwie posady nauczycielskie w szkole 4 klasowej w Zakliczynie nad Dunajcem z roczną płacą 300 zł.

2) W szkole 4 klasowej w Wojniczu na posadę starszego nauczyciela z roczną płacą 350 zł

3) W szkole II klasowej w Czchowie na posadę młodszego nauczyciela z płacą 200 zł w. a.

4) W szkole II klasowej w Jadownikach na posadę młodszego nauczyciela z płacą 240 zł. w. a

5) W jednoklasowej szkole ludowej w Bielczy na posadę stałego nauczyciela z roczną płacą 300 zł. od której się potrąca dochód z gruntu wynoszący 1 morg. 1577 kw. sążni w rocznej kwocie 12 zł. oraz wolnem pomieszkaniem.

6) W szkołach jednoklasowych: W Dembnie, w Filipowicach, w Gnojniku, w Gosprzydowie, w Jasieniu, w Moszkowicach, w Paleśnicy, w Strzelcach wielkich i w Bogumiłowicach na posady stałych nauczycieli z roczną płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem.

Kandydaci lub kandydatki ubiegająca się o te posady winni są wnieść podaniy w należyte dokumenta opatrzone w przepisanym terminie za pośrednictwem swych władz przełożonych

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej

W Bochni, dnia 15 stycznia 1883.

L. 420/pr. (700 2—3)

Przy sądzie krajowym we Lwowie a wrazie przeniesienia przy sądach obwodowych Galicyi wschodniej są opróżnione dwie posady woźnych z roczną płacą 300 zł., prawem posunięcia się na wyższą płacę roczną 350 zł. 25pr. dodatkiem aktywalnym i ubiorem służbowym.

Następnie są opróżnione przy sądzie krajowym we Lwowie trzy posady, a przy sądzie obwodowym w Przemyślu, Tarnopolu i Złoczowie po jednej posadzie dozorcy więźniów a w razie przeniesienia przy innym sądzie obwodowym Galicyi wschodniej z płacą roczną 300 zł. 25pr. dodatkiem aktywalnym i ubiorem służbowym.

Dalej jest opróżnionych 10 posad woźnych sądów powiatowych w Galicyi wschodniej z płacą roczną 250 zł., prawem posunięcia się na wyższą płacę etatową rocznych 300 zł. 25pr. dodatkiem aktywalnym i ubiorem służbowym.

Ubiegający się wniosą w drodze przepisanej swe należycie udokumentowane podania do dnia 8 marca 1883, do Prezydyum c. k wyższego sądu krajowego we Lwowie.

Z Prezydyum c. k. wyższ. sądu krajow.

Lwów, 30 stycznia 1883.

L. 392. (710 2—3)

Przy sądzie powiatowym w Rapczycach systemizowaną została posada kancelisty do prowadzenia ksiąg gruntowych w XI klasie rangi.

Podania o tę lub inną przy sądach powiatowych opróżnić się mogącą posadę kancelisty do prowadzenia ksiąg gruntowych w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 D. p. p. ułożone wnosić należy w czterech tygodniach od 3 lutego 1883 do Prezydyum sądu obwodowego w Tarnowie.

Z c. k. sądu krajowego wyższeg

Kraków, 11 stycznia 1883.

L. 40 (722 2—3)

Celem obsadzenia posady lekarza salinarnego przy c. k. Zarządzie salinarnym w Delatynie i Łanczynie w powiecie Nadwornianskim za kontraktem służbowym z siedzibą w Delatynie względnie z siedzibą, którą wyznaczy c. k. krajowa Dyrekcya skarbu we Lwowie rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 25 lutego 1883 włącznie.

Z tą posadą połączone jest roczne wynagrodzenie 615 zł. a mianowicie: za pełnienie obowiązków lekarza salinarnego w Delatynie 315 zł, zaś za pełnienie tych samych obowiązków w Łanczynie 300 zł.

W powyższem wynagrodzeniu 615 zł. jest zawarte wynagrodzenie za wszelkie jazdy bądź to z Delatyna do Łanczyna lub odwrotnie w celu niesienia pomocy lekarskiej słabym sługom lub robotnikom salinarnym.

Lekarz salinarny obowiązany będzie do lecenia tych robotników i sług salinarnych, którym przysługuje prawo do bezpłatnej pomocy lekarskiej, i winien będzie się utrzymywać w Łanczynie domową aptekę dla niesienia szybkiej pomocy leczonych sług i robotnikom salinarnych w Łanczynie. O koncesyę do utrzymywania podręcznej apteki dla Łanczyna będzie obowiązany lekarz salinarny sam się postarać, jak również winien w w podani o udzielenie posady lekarza salinarnego w Delatynie Łanczynie wyrazić jaki procent opuszcza od ustanowionej dla aptek normalnej taksy przy dostarczaniu lekarstw dla uprawnionych do leczenia sług i robotników salinarnych w Łanczynie.

Ubiegający się o rzeczoną posadę winni udowodnić swój wiek, fizyczne uzdolnienie do pełnienia obowiązków, osiągnięty stopień doktora medycyny i chirurgji jakoteż znajomość języka krajowego i niemieckiego.

Podania o powyższą posadę należy wnieść w terminie na wstępie wskazanym do c. k. Zarządu salinarnego w Łanczynie a to jeżeli kompetent zostaje w służbie publicznej za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

C. k. Zarząd salinarny

Łanczyn, dnia 29 stycznia 1883.

L. 21924. (734 1—3)

Przy sądzie powiatowym w Sokołowie opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 250 złr. dodatkiem aktywalnym 25 prc. złr., umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach powiatowych opróżnić się mogącą posadę woźnego, w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone wnosić należy w czterech tygodniach od 3 lutego 1883 do Prezydyum sądu obwodowego w Rzeszowie.

Z sądu wyższego

Kraków, 11 stycznia 1883

L. 596/p (765 1—3)

Dwie posady kancelistów a to jedna przy sądzie krajowym we Lwowie a druga przy sądzie powiatowym w Cieszanowie lub przy innym sądzie kolegialnym lub powiatowym ewentualnie posady kancelistów przy sądach kolegialnych lub powiatowych dla prowadzenia ksiąg gruntowych w Galicyi wschodniej z poborami XI. klasy rangi są do obsadzenia.

Ubiegający się, wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej najdalej do 8go marca 1883 do Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie.

Ubiegający się o posadę kancelisty dla prowadzenia ksiąg gruntowych mają wykazać uzdolnienie swe do prowadzenia ksiąg gruntowych w myśl rozp. ministr. z dnia 10 czerwca 1845 l. 101 Dz. p. p.

Kandydaci wojskowi wedle § 5 ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 Dz p. p. ukwalifikowani przy obsadzeniu posad kancelistów dla prowadzenia ksiąg gruntowych przed innemi kandydatami tylko wtedy uwzględnieni zostaną,, jeżeli zarazem wykażą uzdolnienie swe do prowadzenia ksiąg gruntowych wedle rozp. min. z dnia 10 czerwca 1855 l. 101 Dz. p. p.

Z Prezydyum c. k. wyższ. sądu krajowego.

Lwów, 1 lutego 1883.

L. 294. (769 1—2)

C. k. Rada szkolna okręgowa ogłasza konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1. Na posadę kierującego nauczyciela szkoły 2 klasowej etatowej w Kwaczale (powiat Chrzanowski) z płacą 345 złr. 90 cnt. w. a. użytkiem z gruntu szkolnego 2 morg. i wolnem pomieszkaniem.

2. Na posadę nauczyciela szkoły etatowej jednoklasowej w Libiążu wielkim (powiat chrzanowski) z płacą roczną 294 zł. 90 ct użytkiem blisko 3 morgów gruntu szkolnego i wolnem pomieszkaniem.

3. Na posadę nauczyciela szkoły etatowej jedno-klasowej w Libiążu małym (powiat chrzanowski) z płacą roczną 300 złr. w. a. i wolnem pomieszkaniem.

4. Na posadę nauczyciela szkoły etatowej jedno-klasowej w Szczakowy (powiat chrzanowski) z płacą roczną 298 złr. 75 ct. w. a. z użytkiem przeszło 2 morgów gruntu szkolnego i wolnem pomieszkaniem.

5. Na posadę nauczyciela szkoły etatowej w Zakliczynie (w powiecie wielickim) z płacą roczną 300 złr. i wolnem pomieszkaniem.

Ubiegający się o te posady, nauczyciele mają prośby swoje zaopatrzone w potrzebne dowody uzdolnienia i przynajmniej trzy letniej praktyki nauczycielskiej wnieść za pośrednictwem władzy przełożonej najdalej do 15go marca b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Krakowie, dnia 20 stycznia 1883.

Upadłości.

L. 1270. (704 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że uchwałą z dnia dzisiejszego zniesiony został konkurs wierzycieli do majątku Feiwla Półturaka, ts uchwałą z dnia 12 lipca 1882 l. 31272 otwarty.

Lwów, dnia 27 stycznia 1883.

L. 1353. (711 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Jakóba Reisnera, przedsiębiorcy w Przemyślu, i mianuje c. k. adjunkta sądowego p. Praczyńskiego komisarzem konkursowym z poleceniem dla c. k. notaryusza Rokickiego ażeby niezwłocznie opieczętowanie i spisanie masy konkursowej przedsięwziął.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się adw. Dr Smutnego i wszystkich wierzycieli wzywa, ażeby na terminie dnia 12 lutego 1883, o 10 godzinie rano z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub wyboru nowego zarządcy masy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli wobec komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej wyznacza się termin do 31 marca 1883, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają wierzytelności swe, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w sądzie tutejszym a to tem pewniej zgłosić się mają, ileże ich wrazie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie dnia 16 kwietnia 1883 winni wierzyciele płynność zgłoszonych poprzednio wierzytelności, oraz porządek, w którym do zaspokojenia przyjść mają wobec komisarza konkursowego wykazać.

Na tymże terminie, wolno jest wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje sąd do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej".

Przemyśl, dnia 30 stycznia 1883.

L. 1511. (770 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Herra Bernsteina kramarza towarów skórzanych w Tarnowie zamieszkałego, a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jako też do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868, D. P. P. z r. 1869 Nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Wilchelm Seidl c k. adjunkt sądowy w Tarnowie, tymczasowym zaś zawiadowcą masy pan Bronisław Brzeski adw. krajowy w Tarnowie

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd, lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 16go lutego 1883, o godzinie 4 tej po południu w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 1go kwietnia 1883 stosownie do przepisów ustawy konkursowej, unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić, na posłuchaniu w dniu 20go kwietnia 1883 o godzinie 4tej po południu odbyć się mającym, do likwidacyi i do porządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

W Tarnowie, dnia 1go lutego 1883.

L. 900. (735 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jako też w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 Nr. 1. dz. u. p z roku 1869 obowiązuje, położonego nieruchomego majątku Salamona Halperna handlarza szkła w Kołomyi, i że do kierowania tym konkursem ustanowionym został jako komisarz konkursowy c k. adjunkt sądowy Leon Andrzejowski zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy adw. Dr. Freudenberg.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszelkie swe, z któregobądź tytułu pochodzące roszczenia nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, do dni 60 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym sądzie zgłosili i aby na terminie na dzień 6 kwietnia 1883, god. 9 przed połud do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyj wykazali.

Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli ustanawia się termin na dzień 9 marca 1883, godzinę 9 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo, kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenie, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej" ogłaszane.

Kołomyja, 26 stycznia 1883.

Licytacye.

L 4767. (785 1—3)

Celem dostawy belek powałowych i sufitowych do dalszej budowy gmachu uniwersyteckiego w Krakowie odbędzie się w tamtejszem c. k. Starostwie dnia 9 lutego b. r. o godzinie 12 w południe rozprawa ofertowa.

Wzór ofert i warunki tego przedsiębiorstwa mogą być przejrzane w godzinach urzędowych w pomienionym c. k. Starostwie.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 30 stycznia 1883.

L. 6534. (668 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Radłowie ogłasza że w dniu 28 lutego 1883 o 10 godzinie rano przedsięweźmie publiczną sprzedaż realności pod l. 282 w Borzęcinie Józefa Pięty własnej także i poniżej ceny szacunkowej 600 zł.

Wadyum 30 zł. w. a.

Akt opisania, warunki sprzedaży i resztę akt przejrzeć można w registraturze.

Radłów, dnia 3 stycznia 1883.

L. 5235. (763 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rożniatowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 75 złr. 99 ct. zpn przymusowa sprzedaż realności pod Nr. konsk. 130 w Rożniatowie położonej, dłużników Józefa i Anny Jagiełowiczów własnej, w tutejszym c. k sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz ogólno-rolniczo-kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie 5 lutego, 5 marca i 9 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 370 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Rożniatów, 30 grudnia 1882.

L. 5236. (764 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rożniatowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości że na zaspokojenie sumy 187 zł 73 ct. zpn. przymusowa sprzedaż realności pod nr. k. 194 w Perehińsku położonej, dłużników Fedora i Maruni Semków własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz ogól. roln. kred. Zakładu dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie dnia 5 lutego, 5 marca i 9 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 600 złr. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności, przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Rożniatów, 30 grudnia 1882.

L. 11473 (690 1—3)

Sąd miejsko delegowany rzeszowski ogłasza, iż w dniach 6 marca 6 kwietnia i 8 maja 1883 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 31 w Kraczkowy położonej, wedle wyk hip. 24, Pawła Bema własnej, na rzecz Wolfa Adwokata o 154 zł. 50 ct. w. a. z pn. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 794 zł. 80 ct. w. a lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej. Wadyum wynosi 80 złr. w. a. Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Rzeszów, dnia 22 stycznia 1883.

L. 9128. (774 1—36

W dniach 26 lutego, 30 marca, i 2 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod nr. 460 w Bohorodczanach położonej do dłużnika Antoniego Bodnarczuka należącej, w tut. c. k. sądzie na rzecz c. k: uprzyw. Zakładu kred. włościańskiego na zaspokojenie 18 rat po 6 zł. i reszty kapitału w kwocie 6 zł. 32 ct. w. a. z tem, iż realność ta na pierwszych dwu terminach za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tekże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 150 złr.

Wadyum 15 złr. Resztę warunków licytacyjnych protokół opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Bohorodczany, dnia 4 stycznia 1883.

L. 6467. (760 1—3)

C k. sąd powiatowy w Kolbuszowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 140 złr. 64 ct. w. a. realność pok n. k 109 w Ostrowach Tuszowskich położona, Marcina i Maryanny Kusików własna, ciała tabularnego nie stanowiąca w dniach: 2 kwietnia, 7 maja, 11 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 z rana przymusowo sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 250 złr. w. a,

Wadyum 25 złr. w. a.

Bliższe warunki licytacyjne w registraturze tutejszego sądu przejrzeć można

Kolbuszowa 23 stycznia 1883.

Licytacye.

L. 6397. (538 2—3)

Dnia 28 lutego, 28 marca i 2 maja 1883, zawsze o 10 godzinie rano przeprowadzi sąd przymusową licytacyę realności w w Nowosiełcach kozickich pod nr. 13. spadkobierców Jędrzeja Kopczyka na rzecz Maryi Olińskiej pto 61 złr 68 ct.

Cena wywołania 135 złr., zaś wadyum 13 zł. 50 ct.

Bliższe warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Bircza, 15 grudnia 1882.

L. 7142. (732 2—3)

Żywiecki sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie długu Biernata w kwocie 115 złr. z pn. odbędzie się w dniach 28 lutego, 3 kwietnia i 9 maja 1883 o godzinie 10 rano w gmachu sądowym egzekucyjna sprzedaż realności Macieja Tlałki własnej w Radziechowach położonej

Cena wywołania 785 złr.

Wadyum 79 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Teofil Chwalibóg w Żywcu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Żywiec, dnia 28 grudnia 1872.

L. 21132 (528 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia resztującej wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego (Galizische - Boden - Credit - Anstalt) w Krakowie z pierwotnego kapitału pożyczkowego 250 złr. w. a. pochodzącej odbędzie się dnia 26 lutego 1883, dnia 28 marca 1883 i dnia 8 maja 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności w Łękawce położonej wykazem hipot. l. 40 gminy katastralnej Łękawka objętej, a dłużnika Łukasza Budzika własnej.

Cena wywołania 800 złr. w. a.

Wadyum 80 złr. w. a.

Reszta warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie, dnia 12 stycznia 1882.

L. 3361. (375 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż w dniu 26 lutego 1883 r o godzinie 10 przed południem przeprowadzi przymusową publiczną sprzedaż gospodarstwa włościańskiego w Krzyżanowicach wielkich położonego, wykazem hipotecznym l. 4 objętego, Stanisława Dziurdzi własnego, pod warunkami przystępniejszemi, które w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć można

Bochnia, dnia 22 listopada 1882.

L. 6163. (78 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach przedsięweźmie w biurze sądowem dnia 27 lutego, 29 marca i 27 kwietnia każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjną licytacyjną sprzedaż realności włościańskiej pod Nr kons. 91 w Krzeszowicach ciała tabularnego niestanowiącej przy udzieleniu pożyczki w wartości 1000 zł. przyjętej dłużniczki Ludwiki Janas własnej.

Wadyum wynosi 100 zł

Reszta warunków w sądzie do przejrzenia.

Krzeszowice, dnia 3 listopada 1882.

L. 6436. (516 2—3)

W dniach 28 lutego, 28 marca i 2 maja 1883 zawsze o 10 godzinie rano przeprowadzi sąd przymusową licytacyę realności w Uluczu pod NC 176 spadkobierców Andrzeja Szczurko na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego pto 98 zł. z pn. Cena wywołania 200 zł. wadyum 20 złr

Bliższe warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bircza, 20 grudnia 1882.

L. 4493. (18 2—3)

Dnia 23 lutego, 23 marca i 27 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna publiczna licytacya realności wiejskiej lk. 63 we Gdowie egzekutów Jana Lenczowskiego, Wojciecha i Maryanny Hyżych własnej, przedmiotem ksiąg gruntowych dotąd niebędącej na zaspokojenie pożyczki galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie 353 zł 29 ct. w. a. z pn. z większej 400 złr. w. a. pochodzącej.

Cena wywołania wynosi 1900 zł. w. a wadyum 190 zł. w. a. Resztę warunków można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Dobczyce, 4 listopada 1882.

L. 12924. (525 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. austro-węgierskiego Banku w resztującej sumie 4.506 złr. 18 ct. w. a. zpn. przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż dóbr Dzieduszyce małe (sors) w byłym obwodzie stryjskim obecnie w powiecie żydaczowskim położonych, wedle Dom. 77 pag. 427 w tabuli krajowej zapisanych, a wedle Dom. 77 pag 467 n. 15 haer a względnie Dom. 177 pag. 242 n. 19 haer. masy spadkowej Klementyny z Rudnickich Broniewskiej własnych, w trzech terminach mianowicie dnia 22 lutego, 21 marca i 19 kwietnia 1883 zawsze o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania dóbr rzeczonych ustanawia się na 13255 złr. w. a. zaś wadyum na 1300 złr. w. a które przyjętem będzie tylko w gotówce, w książeczkach gal. kasy oszczędności w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego lub austro-węgierskiego Banku, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego kursu Przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych dobra wyżej rzeczone sprzedane będą przynajmniej za cenę wywołania, przy trzecim terminie zaś przynajmniej za cenę 10 000 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyi tudzież wyciąg hipoteczny dóbr rzeczonych przejrzeć lub odpisać wolno w registraturze tegoż sądu obwodowego.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 5|10 1882 do tabuli weszli lub którymby uchwała licytacyjna lub też dalsze uchwały w tej sprawie wcale lub należycie doręczone być nie mogły, ustanowiono kuratorem adw. dra. Kohna zaś tegoż zastępcą adw. dra Budzynowskiego w Samborze zamieszkałych.

Sambor, 12 grudnia 1882.

L. 3474. (717 2—3)

Na dniu 12 lutego, 12 marca i 16 kwietnia 1883 każdym razem o 10 rano, odbędzie się w tusądowem zabudowaniu, przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 18 i 19 w Czarnorzekach położonych, ciała hipotecznego nie stanowiących Dawida Zahn własnych, na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Krośnie pto 93 złr. w. a. przy pierwszych dwóch li wyżej lub za cenę szacunkową 320 złr przy trzecim i niżej takowej. Wadyum 32 zł. w. a. reszta warunków w registraturze do przeglądu złożone

C. k. sąd powiatowy.

Krosno, dnia 24 sierpnia 1882.

L. 3033. (731 1—3)

Na dniu, 15 lutego 15 marca i 11 kwietnia 1883 odbędzie się tu w sądzie na zaspokojenie przez Samuelego Kühlberg przeciw Wasylowi Popadiuk wywalczonej, a na Dawidowi Goldberger cedowanej kwoty 70 złr z większej na 270 złr. z procentem zwłoki od 10 grudnia 1878 tudzież kosztami sporu i egzekucyi w kwocie 33 złr. 82 ct. przymusowa sprzedaż realności dłużnika tego pod l. k. 46 w Stańkowej, c. k. starostwa żydaczowskiego położonej.

Cenę wywoławczą stanowi kwota szacunkowa 1350 złr.

Zakład wynosi 135 złr.

Resztę warunków można w sądzie tym przejrzeć.

Żurawno, 30 września 1882.

L. 18059. (610 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Kołomyi ogłasza, iż w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw małżonkom Mikołajowi i Hafii Huculakom pto 250 zł. w. a. z pn. odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. konsk. 140 w Piadykach położonej a to w trzech terminach: dnia 2go marca, 5go kwietnia i 8go maja 1883, każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym z tem, iż realność ta przy dwóch pierwszych terminach tylko za cenę szacunkową. zaś przy trzecim także i poniżej tej ceny sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 500 zł. Zakład 50 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono dra Freudenberga.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze.

Kołomyja, 1go grudnia 1882.

L. 34886. (432 3—3)

Sąd miejsko delegowany w Krakowie podaje do wiadomości, iż na zaspokojenie kwoty 400 zł. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Krakowie odbędzie się w dniu 8 marca 1883 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności położonej pod l. 5 w Dziekanowicach w starostwie Krakowskiem na imie Teresy Bochenkowej intabulowanej

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 896 zł. 96 ct. wadyum wynosi 89 zł. 69 ct.

Na powyższym terminie realność ta za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.

Dla wierzycieli, którymby ta uchwała z jakiegobądź powodu doręczoną być nie mogła i którzyby na realności sprzedać się mającej po dniu 1 października 1881 prawo zastawu nabyli, ustanowionym jest kurator w osobie adwokata dra Schoena w Krakowie.

Kraków, 25 listopada 1882.

L. 5479. (402 3—3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności małżonków Jana i Julii Adamskich w Kętach pod n. k. 536 położonej na zaspokojenie pretensyi Karola Singera w sumie 330 złr. z pn. w sądzie w dwóch terminach, w dniach 26 lutego i 12 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 rano

Cena wywołania 440 złr.

Wadyum 44 złr

Kuratorem niewiadomych dr. Ksawery Chrzanowski w Kętach a termin do warunków łześzych na dzień 12 marca 1883 o godzinie 3 po południu naznaczono.

Kęty, dnia 26 listopada 1882.

L. 9560. (621 3—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Kałuszu odbędzie się na zaspokojenie wierzytelności wekslowej Gitli Diny Winkler w kwocie 706 złr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. k. 24 w Landestreu, Kałuskim powiecie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej do Konrada Kandel właściwie tegoż spadkobierców Matyldy Mark, Katarzyny Eleonory, Rudolfa, Doroty, Emy, i Jerzego, Kandel należącej w dniach 27 lutego, 28 marca i 26 kwietnia 1883 o 10 rano z tem, że sprzedaż przy pierwszych dwóch terminach nie niżej ceny szacunkowej 1200 złr. w. a przy terminie trzecim zaś i niżej tej ceny nastąpi

Wadyum wynosi 120 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zastawnego opisania i ocenienia mogą być w tamtejszo-sądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz, 8 listopada 1882.

L. 6538. (669 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Radłowie ogłasza, że w dniu 28 lutego 1883 o 10 godzinie rano przedsięweźmie publiczną sprzedaż realności pod l. 361 w Borzęcinie Jana i Katarzyny Bajdów własnej także i poniżej ceny szacunkowej 1200 zł.

Wadyum 60 zł.

Protokół opisania, warunki sprzedaży i resztę akt można przejrzeć w registraturze.

Radłów, 3 stycznia 1883.

L. 6273. (658 3—3)

C. k. sąd powiatowy Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniach 28 lutego, 28 marca i 25 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie sprzedaż realności pod l. k. 20 w Milczycach położonej, Jana Szlązka własnej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie pretensyi c. k. prokuratoryi Skarbu imieniem rz. katolickiego kościoła w Milczycach w kwocie 10 złr. 11 ct. z przynależnościami. Cena wywołania 340 złr. Wadyum 34 złr. Resztę warunków licytacyi przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Sądowa Wisznia 28 grudnia 1882.

L. 1772 (371 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że na wezwanie c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 14go października 1882 l. 41735 rozpisuje celem zaspokojenia Annie Berliner jako spadkobierczyni Wolfa Berlinera przeciw Sewerynowi Smarzewskiemu przyznanej sumy 5000 złr. w. a. z 15% odsetkami od dnia 12 marca 1874 kosztami egzekucyi 14 zł. 2 ct. i 7 zł. 97 ct. dalej kosztami przeprowadzonego oszacowania w kwocie 571 zlr. 83 ct. i dalszych kosztów egzekucyjnych w kwocie 69 złr. 28 ct. w. a. przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi dóbr Myślatycze, Tułkowice, Hańkowice i części Brzowszczyzny w obwodzie Przemyskim w Starostwie Mościskim położonych wedle dom. 370 pag. 127 n. 13 haer. i dom 347 pag. 300 n. 13 haer. do dłużnika Seweryna Smarzewskiego należących, która się w tutejszym sądzie w biórze Nr. 1 w dniu 27 lutego, 29 marca i 26 kwietnia 1883 każdą razą o godzinie 10 przed południem odbędzie.

Licytacya powyższych dóbr odbędzie się na wyżej oznaczonych 3 terminach ryczałtem, na których jednak wspomnione dobra tylko wyżej ceny wywołania, lub przynajmniej za takową sprzedane będą. Cena wywołania tych dóbr stanowi wartość przez sądową detaksacyę wyposrodkowana w łącznej sumie 285 056 złr. 64 ct. w. a.

Wadyum wynosi 10% ceny wywołania to jest okrągłą sumę 28.500 złr. w. a. Gdyby wspomnione dobra na żadnym z powyższych trzech terminów za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedane nie zostały, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 26 kwietnia 1883 o godzinie 4 po południu w tutejszym sądzie w biórze Nr. 1.

O tem zawiadamia się chęć kupienia mających, tudzież z miejsca pobytu i zamieszkania znanych wierzycieli do rąk własnych zaś nieznanych i tych wierzycieli, którzyby po dniu 10 września 1882 jako dniu wystawienia wyciągu tabularnego prawa hipoteki na sprzedać się mających dobrach uzyskaji, lub która z późniejszych uchwał w tej sprawie z jakiegobądź powodu nie mogła być doręczoną na ręce równocześnie ustanowionego kuratora pana adw. dra Skórskiego.

Przemyśl. 6 grudnia 1882.

L. 11024. (691 3—3)

Dnia 28 lutego, 28 marca i 7 maja 1883 sprzedawaną będzie przymusowo zawsze o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie realnośc pod lk. 211 m w Buczaczu położona Chaima Chierscha Kissik własna, celem ściągnięcia pretensyi Wolfa Waltera w kwocie 250 złr. w. a. zpn.

Cena wywołania 765 złr w. a. wadyum 76 złr. 50 ct. w. a. Reszta warunków do przejrzenia w registraturze.

C. k sąd powiatowy

Buczacz, 1 grudnia 1882.

L. 6164. (79 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach przedsięweźmie w biurze sądowym dnia 27 lutego, 29 marca i 27 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjną licytacyjną sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. C 54|6 w Nowojowejgórze ciała tabularnego nie stanowiącej dłużnika Jana Olaś własnej, przyjętej przy udzieleniu pożyczki w wartości 500 złr.

Wadyum wynosi 50 złr

Reszta warunków w Sądzie do przejrzenia.

Krzeszowice 3 listopada 1882.

L. 3499. (683 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy wekslowej 110 złr. w. a. z 6% odsetkami od dnia 2 listopada 1871 i kosztami sporu 7 zł. 24 ct. tudzież kosztami egzekucyi 5 złr. 2. ct. 15 złr. niemniej niniejszemi kosztami w kwocie 3 zł 17 ct w. a. egzekucyjne oszacowanie realności pod l. 30 w Woronie położonej, własności Dmytra Nesteruk jako też masy leżącej po Annie Nesteruk stanowiącej, na rzecz Magdaleny Reiser jako prawonabywczyni Ludwika Czerwińskiego odbędzie się dnia 6 lutego, 6 marca i 6 kwietnia 1883 o godzinie 10 rano w tus. budynku licytacya z realności pod N. C. 30 w Woronie położonej z tem, że realność ta przy dwu pierwszych terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 260 zł. przy trzecim zaś także niżej tej kwoty sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 26 zł w. a. cenę wywoławczą stanowi kwota szacunkowa 260 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych chęć kupienia mający w tus. registraturze przejrzeć mogą.

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica 15 grudnia 1882.

L. 24034. (373 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Adama i Katarzyny Prytków w kwocie 19 złr. 27 ct. w. a. zpn. odbędzie się dnia 27 lutego, 27 marca i 27 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. wyk. hip. 18 w Bobrownikach wielkich położonej, dłużnika Joachima Kukułki własnej.

Cena wywołania 200 złr w. a.

Wadyum 20 zł w. a.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie dnia 31 grudnia 1882.

10479. (692 3—3)

Egzekucyjna licytacya realności względnie części realności pod l. tab. 223, 125, 127, 129, 137 i 138 w Brodach położonych Chaima Mayera Bäcker i Beile Bäcker własnych na rzecz masy konkursowej Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie pto 937 złr. 26 ct. zpn. odbędzie się w biórze 2 dnia 22 lutego 1883 godzina 11 przed południem, jako na czwartym terminie, na którym realności te za jakąbądź cenę sprzedane będą.

Cena wywołania oraz szacunkowa 3640 złr. Wadyum 5% gotówką lub w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności.

Reszta warunków, akt ocenienia i wyciąg tabularny można w sądzie przejrzeć.

Wierzycielom hipotecznym po dniu 4 listopada 1881 do tabuli weszłym, lub którymby uchwała licytacyjna nie mogła być doręczoną ustanowiono kuratorem adwokata dra Starzewskiego.

Brody 28 sierpnia 1882.

C. k. sąd powiatowy.

L. 24.248. (7816 3—3)

Księgi gruntowe.

C. k. sąd krajowy wyższy podaje niniejszem do wiadomości, że projektów nowych ksiąg gruntowych według ustawy z dnia 20 marca 1874 l. 29 Dzien. ust. kraj. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych od dnia 1 grudnia 1882 za nową księgę gruntową ma być uważany.

I Dla majętności tabularnych:

Liczba porządkowa	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	w okręgu c. k. sądu powiatowego
1	Liski	Liski	
2	Dłużniow	Dłużniow z miejsc.	Bełz
3	Winniki	Winniki	
4	Kościaszyn	Kościaszyn	
5	Lipsko I z Wolą	Wola wielka i Lipsko	
6	Dębina także Icków ogród i Wola wielka		
7	Lipsko II z Wolą wielką	Wola wielka	
8	Lipsko IV		
9	Jędrzejówka		
10	Krupiec część		
11	Jędrzejówka część ad Lipsko I	Lipsko	Cieszanów
12	Podgranica	Torki z miejsc.	Mosty wielkie
13	Kornie	Kupiczwola	Rawa
		Kornie	Uhnow
14	Torki	i Zielona machnowska	
15	Zboiska ad Torki	Zboiska	
16	Kłusów	Kłusów	Sokal
17	Szarpańce	Szarpańce	
18	Woronów	Woronów	Uhnów
19	Prowała	Prowała	
20	Fuyna	Fuyna	Zółkiew
21	Iwanowce	Iwanowce	
22	Ispas z lasami Czartasy i Jedlina	Ispas i Kornicz	m. del.
23	Ispas	Ispas	Kołomyja
24	Setna	Setna	
25	Zurawiczki małe	Zurawiczki małe	Jarosław
26	Bóbrka	Bóbrka	
27	Miejsce	Miejsce	Krosno
28	Stroniowice	Stroniowice	
29	Hruszatyce lub Hrusiatycze	Hruszatyce lub Hruszatycze	Niżankowice
30	Rokszyce	Rokszyce	
31	Mielnów	Mielnów	m. del.
32	Kruhel mały	Kruhel mały	Przemyśl
33	Wola krecowska	Wola krecowska	Sanok
34	Tuligłowy (ad Komarno) z miejscow. Jasionów	Tuligłowy z miejsc. Jasionów	Komarno
35	Rabczyce (ad Opary)	Rabczyce	Medenice
36	Dołobów (ad Rudki)	Dołobów	
37	Michalewice	Michalewice	Rudki
38	Uherce wieniawskie (hołowaczowe)	Uherce wieniawskie	
39	Kościelniki (ad Laszki zawiązane)	Kościelniki	
40	Austerya w Kościelnikach	Kościelniki	Rudki
41	Wańkowice	Wańkowice	
42	Romanówka (ad Koropusz)	Romanówka	dtto
43	Woszczańce	Woszczańce	
44	Brzegi	Brzegi	m. del. Sambor
45	Koniów		
46	Koniów część		
47	Bronisławówka	Koniów	Starasól
48	Dołhe	Dołhe	Stryj
49	Hanusowce	Hanusowce z miejsc.	miej deleg.
50	Jastrzębiec	Jastrzębiec	Stanisławowie
51	Dolina (ad Tłumacz)	Dolina ad Tłumacz	Tłumacz
52	Skała		
53	Skała stara	Skała	Borszczów
54	Budzanów	Budzanów	Budzanów
55	Kossów		Czortków i
56	Dobrowola	Kossow i Budzanów	Budzanów
57	Kluwińce	Kluwińce i Budzanów	Kopyczyńce i Budzanów
58	Sokołów	Sokołów z	
59	Chatki	Chatkami	Wiśniowczyk
60	Starebrody	Starebrody z miejsc. Kowiczyzna i Smólno	
61	Nowitczyzna	Starebrody i Nowitczyzna	
62	Suchodoły z miejscow. Gaje suchodolskie	Suchodoły z miejsc Gaje suchodolskie i Ponikowica mała	Brody
63	Hołoskowice	Hołoskowice, Ponikowica mała Smólno i Razniów	} Brody Olesko
64	Ponikowica mała	Ponikowica mała	
65	Janówka	z miejsc. Hłuszyn Gaje, Hołoskowice i Kołpin	Brody
66	Dworce	Dworce	Brzeżany
67	Olesko	Olesko z miejsc. Cy-	
68	Adamówka	ków, Wołujki, Sewe	
69	Wołujki bełzeckie	rynka i Cegielnia	
70	Czyszki	Czyszki i miejscow. Sewerynka w gminie katastral. Olesko	Olesko
71	Dubryniów	Dubryniów	Rohatyn
72	Gontowa	Gontowa	Załośce
73	Żabin	Żabin	
74	Pleśniany	Pleśniany	
75	Cecowa	Cecowa	Zborów
76	Nowosiółki zachalczyne	Nowosiółki zachalczyne	
77	Podlipce I część	Płuhów z miejscow. Kazimierówka i Bronisławówka i Złoczów	miej. del. Złoczów
78	Łuka	Łuka, Złoczów i Strutyn	
79	Łuka z częścią Zazule	Łuka i Złoczów	

II. Dla posiadłości w gminach katastralnych:

1. Liski
2) Dłużniów z miejscowością Winniki
3) Kościaszyn, podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Bełzie.
4) Kornie, podlegającej c.k. sądowi powiatowemu w Rawie.
5) Torki z miejscow. Zboiska
6) Kłusów
7) Szarpańce, podlegających c. k sądowi powiatowemu w Sokalu.
8) Woronów, podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Uhnowie.
9) Prowała
10) Fuyna, podlegających c. k sądowi powiatowemu w Zółkwi.
11) Iwanowce
12) Ispas, podlegających c. k. sądowi powiatowemu m. del. w Kołomyi.
13) Setna
14) Żurawiczki małe, podlegających c. k sądowi powiatowemu w Jarosławiu,
15) Bóbrka
16) Miejsce, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Krośnie
17) Stroniowice
18) Hryszatyce lub Hrusiatycze, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Niżankowicach
19) Rokszyce
20) Mielnów
21) Kruchel mały, podlegających c k. sadowi powiatowemu w m. del w Przemyślu.
22) Wola krecowska, podlegającej c. k sądowi powiatowemu w Sanoku.
23) Tuligłowy z miejscow. Jasionów podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Komarnie.
24) Rabczyce, podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Medenicach.
25) Michalewice
26) Uherce wieniawskie, podlegających c. k. sąyowi powiatowemu w Rudkach
27) Kościelniki
28) Wańkowice
29) Romanówka
30) Woszczańce, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Rudkach.
31) Brzegi, podlegającej c. k. sądowi powiatowemu m. del. w Samborze.
32) Koniów podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Starej Soli.
33) Dołhe, podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Stryju.
34) Hanusowce z miejscow. Jastrzębiec podlegających c. k. sądowi powiatowemu m. del. w Stanisławowie.
35) Dolina, podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Tłumaczu.
36) Skała, podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Borszczowie.
37) Budzanów, podlegającej c. k. sądowi powiatowemu w Budzanowie.
38) Kluwince, podlegającej c. k sądowi powiatowemu w Kopyczyńcach
39) Sokołów z Chatkami, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Wiśniowczyku
40) Hołoskowice
41) Ponikowica mała z miejsc. Hłuszyn, Gaje hołoskowieckie i Kołpin, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Brodach
42) Dworce, podlegającej c. k sądowi powiatowemu w Brzeżanach.
43) Olesko z miejsc. Cyków, Wołujki, Sewerynka i Cegielnia, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Olesku.
44) Dubryniów, podlegającej c.k. sądowi powiatowemu w Rohatynie.
45) Gontowa, podlegającej c. k. sądow powiatowemu w Załośćach.
46) Żabin
47) Pleśniany
48) Cecowa podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Zborowie

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg gruntowych przejrzanym być może, a to dla posiadłości tabularnych wyżej wymienionych pod I od 1 do 20 w Tabuli krajowej przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie, a pod I od 21 do 79 w urzędzie hipotecznym przynależnego c.k. sądu obwodowego, zaś dla posiadłości wyżej pod II poszczególnionych w biurze dotyczącego c. k. sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej ustanowionego wszelkie nowe prawa, czy to własności, czyli zastawu, lub jakiebądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej nowo założonej księgi nabyte, ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. sąd krajowy wyższywszystkich, którzyby:

1) na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg nabytego domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

2) już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile te prawa, jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, ażeby z temi prawami zgłosili się, a to co do majętności tabularnych wyżej pod I wymienionych do przynależnych trybunałów pierwszej Instancyi, zaś co do posiadłości wyżej pod II poszczególnionych do dotyczących c. k. sądów powiatowych najdalej do dnia 1 grudnia 1883, gdyż w przeciwnym razie utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionemi wyżej prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje, już było zapisane, lub że ono było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub że jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania przed sąd wniesionego.

Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony, ani też w razie jego zaniedbania do pierwotnego stanu przywrócony.

W końcu oznajmia się, iż dla majętności tabularnej Krowica, także Krowica sama i Krowica lasowa zwanej, w gminach Krowica sama i Krowica lasowa z miejscowością Bobla położonej, a w okręgu sądu powiatowego Lubaczów, edykt I z dnia 31go grudnia 1881 do l. 21.015 wraz z terminami tym edyktem ustanowionemi jest właściwym.

Lwów, dnia 3 października 1882.

L. 7847. (731)

Dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Pukasowce z miejscowością Kurypów powiatu sądowego Halicz rozpoczną się z dniem 6 marca 1883.

Interesowani zgłoszą się przed komisaezem hipotecznym na miejscu.

Halicz, 22 stycznia 1883.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 57357. (188 1—3)

C k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z miejsca pobytu Juliana Waluchiewicza, że celem doręczenia mu uchwał tegoż sądu z dnia 24 czerwca 1882 l. 25615 i 25616 wydanych, w sprawie egzekucyjnej galic. Banku hipotecznego przeciw małż. Łukaszowi Karolowi 2 im. i Rozalii Kozakiewiczom tudzież małż Janowi i Maryi Truskawieckim o 4070 złr. 40 ct. w. a. z pn, adw. dr. Dziubiński dla niego kuratorem, adw. dr. Jahl zastępcą kuratora ustanowiony został, tudzież że wspomniane dwie uchwały równocześnie ustanowionemu doręczono kuratorowi.

Wzywa zatem Julianna Waluchiewicza aby w celu obrony swych praw z ustanowionym kuratorem się porozumiał, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, 3 stycznia 1883.

L. 175. (85)

C. k. sąd obwodowy w Stauisławowie ogłasza, że zarządził wpisanie firmy Mojżesz Kohn handel zbożem w Buczaczu w rejestr firm pojedynczych.

Stanisławów, 8go marca 1882.

L. 2627. (773 1—3)

Nieznanego z miejsca pobytu Piotra Krywiaka uwiadamia się, że 13 marca 1876 zmarł w Sokolem ojciec jego Jan Krywiak z pozostawieniem spadku i kodycylu z 12 marca 1876 i wzywa go, aby w przeciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu zgłosił się w sądzie, lub wniósł pisemnie oswiadczenie do spadku po Janie Krywiak z Sokolego, gdyż po upływie tego czasu oświadczenie to przez ustanowionego dla niego kuratora Mikołaja Krywiaka wniesionem, spadek przyznanym a jego scheda aż do udowodnienia jego śmierci, lub uznania go za zmarłego w sądzie przechowaną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego
Mościska, 24 grudnia 1882.

L. 8596. (775 1—3)

C. k. sąd pow. w Tyśmienicy podaje do wiadomości, że po zmarłym w roku 1856 Salamonie zaś w roku 1862 Pessli Freud bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia konkuruje do spadku Mojżesz Lustman przez głowę córki spadkobierców Chany Lea Lustman, którego miejsce pobytu jest nieznane.

Wzywa się Mojżesza Lustmana niniejszym edyktem, ażeby w przeciągu roku wniósł do tych spadków swoją deklaracyę, w przeciwnym bowiem razie dochodzenie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym w osobie Wiktora Goldbaum kuratorem przeprowadzone zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego
Tyśmienica, 26 grudnia 1882.

L. 500. (752 1—3)

C k. sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Samuela Unterbergera, iż przeciw niemu wniósł Izaak Krumholz pozew pto 117 zł. 23 ct. i że dla niego kuratora w osobie dra Stanisława Bartmana w Krynicy ustanowiono.

Wzywa się przeto Samuela Unterbergera, by o miejscu swego pobytu doniósł lub ustanowił pełnomocnika, inaczej złe skutki z zaniedbania tego sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy
Krynica, dnia 29 stycznia 1883.

L. 1635. (756 1 3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach na pozew gminy miasta Brodów przeciw Karolowi Pindorowi niewiadomemu z życia i miejsca pobytu lub w razie tegoż śmierci przeciw jego z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom o uznanie zaintabulowanego w stanie biernym realności pod l. tab 634|1158 i 635 w Brodach na rzecz jego prawa najmu za zgasłe i mające być wykreślone z pn. dnia: 31 stycznia 1883 do l. 1635 wniesionej i do postępowania ustnego zadekratowany, ustanowił dla strony pozwanej kuratorem adw. dra Starzewskiego z Brodów, wyznaczając termin do rozprawy na dzień 15 lutego 1883 przed południem, o czem się pozwanych z tem zawiadamia wezwaniem, ażeby przy powyższym terminie stanęli, lub do tego czasu ustanowionemu kuratorowi swoje możliwe środki obrony udzielili.

Brody, 31 stycznia 1883.

L. 1634 (755 1 - 3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach ustanowił na wniesiony dnia 31go stycznia 1883 do l 1634 pozew gminy miasta Brodów przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Samuelowi Rothenbergowi o uznanie prawa do pobierania i kwitowania czynszu najmu za wynajęte ubikacye w realnościach pod l. tab. 634|1158 i 635 w Brodach się należącego w trzech półrocznych ratach z góry a to dnia 30 czerwca 1861, dnia 31 grudnia 1861 i dnia 30 czerwca 1862 każdym razem w kwocie 300 zł. w. a. płatnego czyli razem 900 zł. w. a w stanie biernym powyższych realności jak dom. nov. 9 fol. 192 poz. 53 on. i dom. nov. 9 fol. 193 poz. 54 on. ciężącego za zgasło i wykreślić się mające dla pozwanego kuratorem adwokata dra Starzewskiego z Brodów i wyznaczył termin do ustnej rozprawy na 15go lutego 1883 przed południem, o czem się pozwanego zawiadamia z wezwaniem, ażeby na powyższy termin stanął, lub do tego czasu ustanowionemu kuratorowi swe możliwe środki obrony udzielił.

Brody, dnia 31 stycznia 1883.

L. 1332. (659)

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie za porozumieniem się z c. k Namiestnictwem we Lwowie na podstawie §. 24 ustawy z dn. 18 lutego 1878 l. 30 dz. u. p. zamianował na rok 1883 następujących znawców używać się mających w całym okręgu Krakowskiego c. k. sądu krajowego wyższego do ocenienia wynagrodzeń przy wywłaszczeniach z powodu zakładania lub ruchu kolei żelaznych a mianowicie jako znawców;

z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1) Alfonsa Klapsia, rządcę ekonomicznego w Wieprzu (pow. Żywiecki);

2) Jana Serwatowskiego, pełnomocnika państwa Radłów w Radłowie (powiat Brzeski);

3) Adolfa Lipowskiego, właściciela dóbr w Hucisku (pow. Wielicki);

4) Przecława Sławińskiego, właściela dóbr Kleczy górnej (pow. Wadowicki);

5) Aleksandra Gostkowskiego, właściciela dobr Tomie (pow. Wielicki);

6) Władysława Waltera, właściciela dóbr z Swidnika (pow. Limanowski);

7) Karola Rogawskiego, właściciela dóbr Olpiny (pow. Jasielski);

8) Leopolda Diettla, właściela dóbr w Rzuchowej (pow. Tarnowski);

9) Felicyana Madejskiego, rządcę dóbr w ordynacyi w Łańcucie;

10) Hilarego Podoskiego, właściciela dóbr w Ptaszkowej (pow. Grybowski);

11) Leona Olszewskiego, właściciela dóbr w Sietnicy (pow. Gorlicki);

12) Franciszka Szczepanowskiego, właściciela dóbr w Sokole (pow. Gorlicki);

13) Walerego Brzozowskiego, właściciela dóbr w Łękach górnych (pow. Pilznieński);

14) Witołda hr. Łubieńskiego, właściciela dóbr w Zassowie (pow. Pilznieński);

15) Jana Stycharskiego, dzierżawcę z Regulic (pow. Chrzanowski);

16) Sydona Rotka, dyrektora gospodarczego w Sędziszowie (pow. Ropczycki);

z zawodu leśnictwa:

1) Stanisława Bosowskiego, nadleśniczego w Strzyżowie (pow. Żywiecki);

2) Jana Błachowskiego, nadleśniczego w Bratkowicach (pow. Rzeszowski);

3) Franciszka Ksawerego Panera, egzam. leśniczego, zaprzysiegłego inżyniera lasowego i inspektora lasów hr. Tarnowskiego w Wierzchosławicach (pow. Tarnowski);

4) Andrzeja Stonawskiego, em ryt. c. k. nadradcę lasowego i dzierzawcę dóbr w Olchowy (pow Ropczycki);

z zawodu budownictwa i inżynieryi:

1) Karola Kalvasa, techniczegoi nspektora browaru w Okocimie (pow. Brzeski);

2) Jana Miszkę, inżyniera cywilnego w Nowym Sączu;

3) Antoniego Wimmera, przedsiębiorę budowli w Niepołomicach (powiat Bocheński);

4) Emanuela Rosta, budowniczego i właściciela zakładów przemysłowych w Białej (pow. Bialski);

5) Edmunda Schmeja, technika i właściciela zakładu fabrycznego w Białej (pow. Bialski);

6) Walerego Kołodziejskiego, inżyniera i mechanika w Krakowie;

z zawodu fabrykantów:

1) Gustawa Barucha, właściela młynów parowych w Podgórzu (pow. Wielicki);

2) Hermana Turnau, właściciela dóbr w Urzejowicach (pow. Łańcucki) jako znawcę do oszacowania budowli i przedmiotów fabrycznych;

3) Adolfa Schöna, budowniczego i fabrykanta cegły w Krakowie;

z zawodu górnictwa:

1) Emila Reisiga, dyrektora hut. w węg. Górce (pow. Żywiecki);

2) Artura Rietera, komisarza górniczego w Krakowie;

3) Sylwestra Miszkę c. k. radcę górniczego w Bochni;

4) Stanisława Strzeleckiego c. k. zarządcę salinarnego w Wieliczce;

5) Romualda Barana c. k. górmistrza w Bochni;

6) Stanisława Mrowca, c. k. radcę górniczego w Swoszowicach;

7) Juliana C falka, inżyniera górniczego w Jaworzniu;

8) Franciszka Kopecznego, dyrektora górniczo-hutniczego w Suchy (pow. Krakowski.)

Kraków, dnia 10 stycznia 1883.

L. 57201. (94 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 28 grudnia 1882 do l. 57201 Adolf Römer przeciw Ludwice Hauser i możliwym jej spadkobiercom z życia i miejsca pobytu niewiadomym pozew o wykreślenie prawa zastawu ze stanu biernego realności l. 487½ dla 5 zł. w. a. z pn. na który to pozew wyznaczono termin do sumarycznej rozprawy na dzień 19 lutego 1883 o 11tej godz. przed południem w tut sądowej sali rozpraw.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Ludwiki Hauser i możliwych jej spadkobierców nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Skowroński kuratorem a tegoż zastępcą adw. dr. Wilhelm Holzer mianowany.

Wzywa się zatem pozwaną Ludwikę Hauser, lub jej spadkobierców, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwow, dnia 30 grudnia 1882.

L 13975. (86 2—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie wzywa posiadacza wekslu z daty Buczacz dnia 7 września 1882 na 1000 zł. za trzy dni od daty płatnego na własne zlecenie opiewającego przez Borucha Horna w Buczaczu zamieszkałego akceptowanego, a w terminie 45 dni tem pewniej sądowi przedłożył, gdyż po upływie tego terminu rzeczony weksel na powtórną prośbę Judy Nacht za umorzony zostanie uznany.

Stanisławów, 18 października 1882.

L. 14095. (733 2—3)

Von k. k. städtisch del. Bezirksgerichte Sc. II. in Lemberg wird kundgemacht, daß in Bagatellsache des Hersch Rosenfeld gegen Jacob Niemand von Horpin pto. 18 fl 65kr. ö. W. s.N.G für den dem Wohnorte nach unbekannten Jakób Niemand adw. Dr. Skowroński zum Kurator ernannt, welchem auch die Klage zur Zl. 3695/82 zugestellt wird.

Derselbe wird angewisen sich zu Gericht oder zum bestellten Kurator zu melden, seinen Wohnart anzugeben, ader allenfalls einen anderen Vertretter dem Gerichte bekannt zu geben, widrigens er die Folgen dieser Versaumungselbst tragen werde.

Lemberg, am 28 Dezember 1882.

L 52659. (319 2—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa wszystkich, w których ręku jeden z dwóch równobrzbmiących listów depozytowych pod dniem 23 września 1879 przez c. k. uprzyw. galic. Bank hipoteczny na nazwisko M. Starcha i Ch. Fischerowej wystawionych a opiewających na deponowane przez nich w tymże Banku kwoty 1000 zł. w. a. w 4½ pr. asygnacyi kasowej z odsetkami od dnia 24go września 1879, 500 zł. w. a. za 5 pr. asygnacyi kasowej z odsetkami od 24go września 1879 i 200 zł. w. a. w dwóch 5 pr. asygnacyach kasowych po 100 zł. w. a. z odsetkami od 1go lipca 1879 bieżącemi się znajduje, aby takowy w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni tem pewniej przedłożyli, ileże w razie przeciwnym za pozbawiony wszelkiej mocy uważany a wystawca takowego do żadnego wywodu i odpowiedzi w tym przedmiocie obowiązanym nie będzie.

Lwów, dnia 2 grudnia 1882.

L. 182|pr. (689 2—3)

Jego Ekscelencya pan Prezydent sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianował przewodniczącym trybunału sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie na pierwszą zwyczajną tegoroczną kadencyę, której posiedzenia w dniu 1 marca 1883, o godzinie 9 przed południem otwarte będą, prezydenta c. k. sądu obwodowego Ryszarda Zawadzkiego, zastępcami zaś przewodniczącego c. k. radców sądu krajowego Adolfa Horę, Józefa Konckiego. Bogumiła Nowotnego i Juliusza Chitrego.

W Tarnowie, dnia 27 stycznia 1883.

Doniesienia prywatne.

Zmiana lokalu.

Niżej podpisany donosi Szanownej publiczności, iż kolektura loteryjna **Nr. 1**. która od roku 1821 aż do dnia **1 lutego 1883** to jest przeszło 60 lat pod tem samem imieniem przy rożniku ulicy Halickiej i Wałowej l 20 umieszczona była, została przeniesioną w pobliskość pod **l. 15 ulica Halicka** do domu W. Pana Czuczawy to jest naprzeciw handlu wędlin p. Adama Jakubowskiego a sklepu korzen. p. Mańkowskiego.

Antoni Wiehler.
kolektant i pens. urzędnik. (784)

Nakładem księgarni **S. A. Krzyżanowskiego** w **Krakowie** wyszło:

„O sposobach niesienia pierwszej pomocy w nagłych przypadkach.“

Dziełko prof. *Esmarcha:*

„Die erste Hülfe bei plötzlichen Unglücksfällen“ przełożył i przerobił Dr. *Kazimierz Grabowski,* docent higieny w Uniw. Krak.

Cena złr. **1.** Oprawna w płótno angielskie złr. **1. 30** ct.

(789 1--4)

Odszczególnione pięcioma medalami zasługi i listem pochwalnym
za niezrównane środki
mianowicie:

Antilenttilia

usuwa **piegi, opalenie słoneczne, plamy wątrobiane,** nadaje twarzy białość, delikatność i przejrzystość. **Cena 2 zł.**

WODA FIJOŁKOWA

nieporównany środek, usuwa z twarzy pryszcze, liszaje, trędziki, pierzchnienie i łuszczenie się skóry i wygładza zmarszczki i pory. Twarz odświeża i nadaje nieporównana delikatność. **Cena 1 zł.**

WODA LILJOWA

Plamy żółte, brunatne i ostudy z twarzy, szyi i piersi pod wpływem tej cudownej wody po kilkakrotnem użyciu zupełnie nikną. **Cena 1 zł.. 50 ct.**

MAGNOLINA

jedyny środek odświeżający płeć, skóra sucha, szorstka i zgrzybiała pod wpływem **Magnoliny** staje się miękka, przejrzystą i delikatną. **Magnolina** usuwa **czerwoność nosa,** niszczy **wągry** t. j. czarne punkciki, które najwięcej osiadają w okolicy nosa. Cena tego znakomitego środka **1 zł. 50 ct.**

Orientalina czyli Pudr w płynie

nadaje twarzy prawdziwie naturalną, piękną i przyjemną białość, odświeża i konserwuje. Cena 1 zł.

PUDR KSIĄŻĘCY BIAŁY

jest prawdziwym unikatem w sztuce kosmetycznej, nie zawiera bowiem w swym składzie ani bizmutu ani ołowiu, ani też żadnych metalicznych pierwiastków szkodliwych zdrowiu, pomimo tego przyjemnie przylega do twarzy, nadaje śliczną, naturalną i bardzo przyjemna białość i delikatność.
Cena pudełka 1 złr.

PUDR KSIĄŻĘCY

cielisto-różowy dla blondynek i **cielisto-żółtawy** dla szatynek i brunetek po 70 cent. 1 złr 20 ct. i 1 złr. 60 ct

KREM ORYENTALNY BIAŁY

cielisto-różowy dla blondynek i cielisto-żółtawy dla szatynek.

Kremy te czynią zadość wszelkim wymaganiom, nadają bowiem twarzy naturalną białość, delikatność i przejrzystość, są nieszkodliwe i dla oka niewidzialne. Twarz martwa, pokryta bruzdami, nierówno-szorstka, zostaje całkiem odświeżoną i odmłodzoną. — Cena 1 złr. 20 ct.

PILIPTON

włosom siwym i wypłowiałym po kilkukrotnem użyciu przywraca piękny, kolor. **Pilipton** nie farbuje, lecz tylko odmładza włosy, które pod wpływem tego znakomitego środka odzyskują pierwotną barwę. **Cena flakonu 1 zł. 50 ct.**

WAZENTIN

najsilniejsze wypadanie włosów w przeciągu dwóch tygodni wstrzymuje, cebulki włosowe wzmacnia i do wytwarzania i porostu włosów pobudza. Miejsca wyłysiałe nieprzedawnione pod działaniem tego środka pokrywają się pięknym włosem.
Cały flakon 3 zł. Pół flakonu 1 zł. 60 ct,

NIGRETINA

Po długiem doświadczeniu udało się mi wynaleźć wyborny środek do natychmiastowego farbowania włosów na trwały i piękny kolor czarny lub ciemny; jest on zupełnie nieszkodliwy i w zastosowaniu bardzo prosty. **Cena 1 zł.**

J. IHNATOWICZ

magister farm. i chemik sądowy.

Fabryka we Lwowie ulica Kopernika l. 3. Filia w Krakowie, Sukiennice l. 20.

(265 4—?)

KAZIMIERZ LEWICKI

Główny skład dla Galicyi

PORCELANY, SZKŁA I TOWARÓW MIĘSZANYCH

we Lwowie ulica Trybunalska l. 6

założony w roku 1845.

poleca:

PUSZKI (słoiki) na herbatę ze szkła gładkiego lub kryształowego.

Flaszeczki na rum ze szkła kryształowego.

Cukierniczki ze szkła kryształowego lub porcelanowe.

Siteczka do herbaty, metalowe.

Czajniki porcelanowe lub angielskie z metalu brytania.

Przestroga.

Dowiedziałem się, że kursują weksle z moim podpisem. ostrzegam, że żadnych nie wystawiałem, wystawiać nie będę i płacić nie będę. (746 2–3)

Myszkowice, 31 stycznia 1883.

Antoni Michalewski.

PRZECIW Katarom, Grypie, Zapaleniom gardła, piersi i w ogóle Kanałów oddechowych **PASTA i SIROP NAFÉ P. DELANGRENIFR w PARYŻU,** uznane zostały za najskuteczniejsze.

Nie zawierają ani **Opium,** ani morfiny, ani kodeiny i mogą być przepisywane bez **obawy** dzieciom cierpiącym na koklusz. (Unikać fałszerstw i naśladownictwa.)

We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha, Nahlika i Krzyżanowskiego. (8170 5 10)

Bazar Markiewicza

Pierwszy skład wyrobów krajowych **we Lwowie,** *Plac Maryacki l 10,* utrzymuje na składzie i poleca:

Płótna

wyrobu krajowego

jakoteż różne przeroby z tychże, a mianowicie

już gotowe

kalesony, koszule, prześcieradła, siennik i, ściereczki, maglowniki, mocne wory zbożowe,

również (7 6 ?)

ręczniki, obrusy, serwety, koronki, skarpetki, pończochy, kilimki itp. wyroby krajowe.

Nie solone codzień świeże

masło

rozsełam 5 klg. franco z opakowaniem po 5 zł. 50 ct.

Karol Fuczek **Nowesioło** pod **Stryjem.** (648 3–3)

L 129. (703 3—3)

Obwieszczenie.

Podaje się do publicznej wiadomości, że stosownie do §. 30 ust. o Reprezentacyi powiatowej, rachunki z przychodów i rozchodów kasy powiatowej za rok 1882, oraz ułożony preliminarz powiatowy na rok 1883, od 2 do 16 lutego r. b. w kancelaryi podpisanego Wydziału powiatowego do przejrzenia przez opodatkowanych będą wyłożone.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Przemyśl, dnia 29 stycznia 1883.

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księst. Krakowskiem na rok 1883

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w Ekspedycyi *„GAZETY LWOWSKIEJ"*

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.,** z których przypada 10 ct na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

Rządca ekonomiczny

w sile wieku, prakt. teoretycznie wykształcony, obznajomiony dokładnie z postęp. prowadzeniem gosp. rolnego, chowem bydła, w sprawach administr. i sądowych mogący powołać się na chlubne rekomendacye dotychczasowych P. T. chlebodawców, poszukuje odpow. posady z dniem 1go marca 1883. Łaskawe oferty otrzymuje pod adresem: **M. M. W. Lwów, ulica Kościelna l. 5.** (8800 1=2)

Z ŻELAZEM

Zalecane młodym osobom dla osiągnięcia wzrostu i rozwoju ciała, nadaje krwi siłę i kuleczki czerwone, które stanowią jej piękność; wzmacnia żołądek, obudza apetyt, leczy osłabienie ogólne, bladaczkę, lymfatyzm, skraca czas powrotu do zdrowia, etc.

PARYŻ, 22, ULICA DROUOT

W Lwowie w aptekach PP. K. Mikolascha, Ruckera, A. Sklepińskiego, Krzyżanowskiego, Naklika.

W Krakowie w aptekach PP. Trauczyńskiego, Redyka, Wiszniewskiego (8093 4 ?)

Nowo urządzony handel

Płócien i Bielizny JANA RIEDLA

we LWOWIE

poleca najtaniej

Koszule salonowe,

po złr. 1.75, 2, 2.35, 2.60, 3. 3.50, 4,

KALESONY,

po złr. 1.25, 1.45, 1 80, 2, i 2.20.

Kołnierze, Mankiety, Krawaty, Skarpetki, Pończochy.

Na żądanie szczegółowe cenniki (8345 5—6)

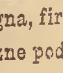
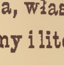
ED. MACHAN

Pierwsza krajowa fabryka

STAMPIL KAUCZUKOWYCH

we Lwowie

PLAC BERNADYŃSKI

wykonuje

Sygna, firmy, napisy, gira, własnoręczne podpisy, monogramy i litery

DO ZNACZENIA BIELIZNY.

STAMPILE

DO NAGŁÓWKÓW LISTÓW

kopert i do biletów.

Fabryka posiada wielki wybór wzorów i farb w różnych kolorach.

Zamówienia listowne z prowincyi uskutecznią się szybko.

(855 2—3)

J. PADEWSKI

LWÓW, RYNEK l. 30

poleca swój **nowo** otworzony wyłączny

SKŁAD HERBATY.

Cenniki na żądanie franko. (448 12—?)

Instrukcya służbowa dla woźnych i wykonawców sądowych, wydanie IIgie uzupełnione, jest odtąd **wyłącznie** do nabycia u autora **Karola Szureka,** radcy sądu krajowego w WADOWICACH, po cenie zniżonej: 50 ct. za jeden egzemplarz broszurowany, a 60 ct. oprawny, zaś z przesyłką pocztową o 10 ct. więcej. (449 3-3)

Skład fabryczny komisowy

Haftów

na płótnie i szirtingu

otrzymał handel

płócien i gotowej bielizny

Jana Riedla we Lwowie

Ceny fabryczne. (8271 4-6)

CHOROBY PIERSI.

Osobom dotkniętym *chorobami piersi, kanałów oddechowych* albo *płuc*, jako to: *suchotami, katarami i uporczywemi kaszlami* należy używać

SYROPU Z PODFOSFORANU WAPNA

PP. GRIMAULT I Ko

Lekarstwo to od wielu lat przez lekarzy całego świata zapisywane, sprowadzało zawsze zadziwiające uzdrowienia.

Pod jego wpływem ustaje kaszel znikają nocne poty i stan gorączkowy, chory przyjmuje pokarm jak należy przychodzi wkrótce do dawnego zdrowia i tuszy.

Żądać podpisu GRIMAULT i Ko i pieczęci francuskiego rządu.

SKŁAD W PARYŻU, 8, ULICA VIVIENNE I W GŁÓWNYCH APTEKACH

We Lwowie w aptekach PP. Mikolascha, Ruckera, Nahlika, Krzyżanowskiego, i Beisera. (8520 4-9)

Dra Karola Mikolascha

Wody lecznicze gazowe.

Alkaliczna. Smaku bardzo przyjemnego, zastępuje nader korzystnie szczawy rodzime jak n. p. Szczawnicką, Selcerską i t. p., od których jest o wiele skuteczniejszą. Używa się bądź sama przez się, bądź też pół na pół zmięszana z zwykłą wodą. Cena 16 ct.

Gorzka. Z powodu wcale nieprzykrego smaku i energiczniejszego chociaż nie drażniącego skutku, przewyższa wszystkie wody naturalne przeczyszczające. Cena 16 ct.

Jodowa i Bromowa. Należy używać według przepisu lekarskiego tam, gdzie Jod lub Brom są wskazane. Różni się od zwykle używanych roczczynów soli jodowych lub bromowych tem, iż jest przyjemną do użycia i skuteczniejszą z powodu podniecania czynności narzędzi przeistaczających. Cena ... ct

Litowa. Przeciw cierpieniom pęcherza i t. p. według ordynacyi lekarskiej. Zawiera lit w ilości znacznie większej jak którakolwiek woda mineralna. Cena 16 ct.

Magnowa. Przeciw zgadze, kwasom żołądkowym nadmiernym i ztąd pochodzącym dolegliwościom. Bez przechwały w smaku i skutku nieprześcigniona. Cena 16 ct.

Żelazista. Nie ma środka, żelazo zawierającego, któryby był tak przyjemny do użycia, tak skuteczny, oraz tak tani, jak ta woda. Żelazo w tem połączeniu ustrój ludzki przyswaja niemal bezpośrednio. Cena 16 ct.

Salicylowa zawiera salicylan sodowy, obecnie tak ważną w lecznictwie odgrywający rolę w cierpieniach reumatycznych, (kościcowych) artrytycznych, nerwowych, w migrenie i t. p. Salicylan sodowy w tej postaci podany, usuwa towarzyszące temu środkowi skutki ujemne, jak drapanie w gardle, nudności. utratę apetytu, gdy przeciwnie po użyciu wody salicylowej tylko skutki dodatnie występują spotęgowane. Cena 18 ct.

Lemoniada angielska gazowa. Jest to bardzo łagodny, smaczny i przyjemny środek przeczyszczający dla niewiast i dla dzieci. Cena 35 ct.

Niebywała taniość tych środków leczniczych czyni je dla każdego przystępnemi, a skuteczność tychże wprowadza niemal w podziw, osobliwie lekarza, obznajomionego dokładnie ze skutkami pojedynczych tych wód składników.

Skuteczność ta polega na szczęśliwej kombinacyi dodatków nader pojedynczych, osobliwie zaś na przesyceniu tych wód bezwodnikiem węglowym.

Skład chemiczny każdej wody leczniczej uwidoczniony jest na etykiecie i broszurce, którą się na żądanie dodaje.

Za próżne flaszki z etykietami płacę po 6 ct., tak iż woda sama tylko 10, względnie 12 centów kosztuje.

Wysełam pocztą lub koleją i liczę za opakowanie od 10 — 20 — 30 — 40 — 50 flaszek
40 — 60 — 80 — 90 — 100 centów.

Mniej 10 flaszek nie wysełam.

Strzedz się należy wód podrabianych i naśladowanych tem szkodliwszych, jeżeli fałszerze nie są fachowymi. Najlepiej jest udawać się wprost do składu głównego lub też do składów w aptekach renomowanych się znajdujących.

Każda flaszka opatrzona jest kapslą, na której nazwisko: „**Mikolasch**" jest uwidocznione, na korku zaś nazwisko to wypalone. Na etykiecie znajduje się znak ochronny: „Gwiazda" po za którą widocznym jest wąż, wijący się na lasce Merkurego.

Skład główny w aptece pod gwiazdą

PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie.

(7880 22—?)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru „...